

RUDI OG HELGE TAR KRAN- JOB BEN SAMMEN!

SIDE 4-5

industri FOLK

Nr. 8-2016
Glomfjord, 30. november

EKSPLOSIVE KARER

Sprengningsbasen og
hans menn på jobb

Stadig mer masseuttak for
Reipå Knuseri

SIDE 6-7

I MASKINEN
FOR
GODT!

SIDE 2-3

UTEN
PAUSE FOR
ELISABETH

PROFILEN S 26

GEIR
HJEM TIL
INDUSTRI

SIDE 8

VI GRATULERER!

I det vi spretter julemåneden på kalenderen, gratulerer vi mange flotte arbeidsfolk i samarbeidsbedriftene våre med runddag. Lista gjelder bursdager for neste utgave av IndustriFolk 21. desember.

Men, vi begynner med å si vel overstått til to som dessverre ble uteglemt av redaksjonen i forrige utgave. Pawel Arthur Sliwa hos XL-BYGG Solhaug rundet 30 år 22. oktober, mens Tormod Hatlestad i samme bedrift ble 55 år 30. september. Så til desember-lista:

65 år
Håkon Normann Taraldsen,
Yara Glomfjord, 3. desember

55 år
Geir Øistein Karlsen,
Yara Glomfjord, 14. desember

50 år
Ansgar Karlsen,
Yara Glomfjord, 6. desember

35 år
Elin-Beate Knutsen,
Yara Glomfjord, 10. desember

30 år
André Ludvigsen,
Yara Glomfjord, 9. desember
Jon-Harald Uhrenfeldt,
Norwegian Crystals, 16. desember

OBS! Runddag-lista gjelder ansatte i våre 16 faste samarbeidsbedrifter – se oversikten side 8-9. Redaksjonen tar forbehold om at vi har fått inn korrekte opplysninger fra bedriftene.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Tormod Hatlestad

Håkon Taraldsen

Geir Øistein Karlsen

Elin-Beate Knutsen

Ansgar Karlsen

André Ludvigsen

industri FOLK

IndustriFolk er Meløy-regionens eget profileringsblad for nærings- og arbeidsliv. Bladet produseres av Mediehuset Framtia på oppdrag fra bedriftene som omtales i artiklene. Bladet har i dag 16 faste samarbeidspartnere, se egen oversikt side 8-9 i bladet. IndustriFolks formål er å formidle suksesshistorier og satsinger i bedriftene, og profilere mennesker som står i arbeid i regionens aller mest solide bedrifter.

Kontaktinformasjon:
Mediehuset Framtia
Spilderneset 12, 8150 Ørnes
Tlf: 75 75 06 00
Tlf: 99 29 99 08
edmund@framtia.no

Ansvarlig utgiver:
Mediehuset Framtia

Bilagsredaktør:
Edmund Ulsnæs

Layout:
Ellinor Ann Skaret

Trykk:
AN Trykk

MASKIN ER LIVET

- Dette er livet mitt. I denne maskinen vil jeg sitte mest mulig de neste årene! gliser Jan Eivind Karlsen.

Han har grunn til å smile, når han tar en rask arbeidspause for å prate med IndustriFolk:
- Ja, det stemmer, fagprøven gikk greit – han som kom fra prøvenemnda i Bodø var veldig fornøyd, nikker 20-åringen i gravemaskinen til Terje Halsan AS.

PÅ HALVE TIDEN

For nå kan han titulere seg som fagarbeider i maskinførerfaget, Jan Eivind fra Grønøy. Han er allerede blitt veteran hos Glomfjord-entreprenøren, og nå har han altså alle papirer og tillatelser som trengs.

- Oppgaven var at jeg skulle grave ut ei hustomt, med grøfter ut. Så da ble det jo en del måling, både av areal og høyder.

- Det gikk veldig fint. Det var satt av to dager til fagprøven, men da jeg hadde jobbet i ett fra 8 til 15 den første dagen, var jeg ferdig. Og han veilederen var veldig fornøyd, så da var det greit, sier den nybakte fagarbeideren, som

gjennomførte fagprøven i forrige måned.

FLINK OG FLITTIG

Veteran, ja. Jan Eivind har vært nærmest fast inventar hos Terje Halsan AS siden han gikk i 8. klasse. Som 17-åring skaffet han seg maskinførerbevis. Skolegang var ikke hans favoritt, men nå har den dyktige maskinføreren fått sitt kompetansebevis.

- Han har hatt fire års læretid hos oss, og det er ikke en ulempe - Jan Eivind har nesten dobbelt så mange timer i maskinen som en ordinær lærling, opplyser formann Håvard Jentoftsen hos Halsan.

- Det er forskjell på det å ha lov til å kjøre store maskiner, og det å faktisk kunne det. Jan Eivind er et godt eksempel på at det ikke er skolegangen som avgjør – han er flink, flittig og pliktoppfyllende – det er slike folk vi trenger, fastslår han.

INSPIRERT AV PAPPA

Dermed fortsetter Grønøy-gutten i samme bedrift denne vinteren, etter at lærekontrakten nå er løpt ut.

- Jeg har skjont siden... alltid, at det er dette jeg ville bli, i hvert fall siden jeg var 5-6 år, forteller Jan Eivind selv.

- Pappa John Helge kjører lastebil, og jeg vil påstå at han har inspirert meg, ja! Og så drev broren hans, Per Arne (er gått bort, red. anm.), maskinfirma da jeg var liten, sammen med den tredje broren, Albert. Jeg var mye sammen med dem.

- Hva er det med dette arbeidet...?

- Vet ikke. Artig! Stein har alltid fascinert meg – at det går an å sprengre fjellet til så små biter. Dette er livet mitt, i denne maskinen vil jeg sitte mest mulig! smiler Kan Eivind.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Bare 20 år, men har allerede fire års erfaring med anleggsmaskinene hos Terje Halsan AS. Nå har Jan Eivind Karlsen også fått sitt kompetansebevis.

Nettverksbyggere: Det ble tid til prat mellom gamle kjente da Sigurd Stormo (midt i bildet) og Geir Seljeseth møttes under et seminar i Glomfjord i forrige måned. De to er nemlig oppvokst som nesten naboer på Ørnes i Meløy. Denne oktoberkvelden var anledningen imidlertid å diskutere framtidsmuligheter for vårt eget næringslivet koblet til utvinning av olje og gass i nord. Sigurd er ordfører i Meløy og styreleder i Meløy Utvikling KF, og ønsket velkommen, mens Geir er regionsjef for Norsk olje & gass i Nord-Norge, og holdt eget innlegg for forsamlingen om endringer på norsk sokkel. Eget innlegg holdt også Kjell Gæver, direktør i leverandørnettverket Petro Arctic, som også har medlemmer fra Meløy-regionen. Seminaret samlet 15-20 deltakere, og ble arrangert av Meløy Utvikling KF, Meløy Næringsforum og Meløy kommune.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

FJERNER VIKTIG FLASKEHALS

Når Yara produserer 2.500 tonn gjødsel hver dag, og øker raskt, blir en litt for treg lastekran på kaia en stygg flaskehals. Denne delegasjonen dro derfor til Finland for å se en muskelbunt i arbeid. Den laster båtene nesten dobbelt så raskt...

Forbedringstoget dunderer videre hos Yara Glomfjord, og passerer nå PKL - avsnittet for pakkeri, kai og lager. For konklusjonen er klokkeklar: når fabrikkens totalproduksjon skal økes med 20 prosent til rundt 900.000 tonn i året, ja, så går det for tregt. Ikke med folkene, men kрана som løfter storsekk og paller med småsekk om bord. - Så ja, dette var beroligende, sier prosjektleder Helge Hamnevoll om den nylige turen til Finland sammen med operatørene Tobias Laastad og Rudi Zahl. Han viser oss bildene fra havna i Kokkola 10 mil nord for Vaasa. Her lastes og losses voldsomme mengder mineralgjødsel og jernmalm i høyt tempo. - Den kрана du ser på dette bildet – det kan være en slik vi trenger for å nå målene våre. Med dagens kran klarer vi inntil 100 tonn i timen. Med denne nye - opp mot 150, uten problemer, opplyser karene.

BETALER SEG RASKT

Gjødsel-fabrikken gjør Glomfjord til en av de travleste havnene i Nord-Norge. Vi befinner oss langt fra sentrum av både verdensdelen og de store verdensmarkedene, så båttrafikken er allerede imponerende. Men Yara-staben ser ingen grunn til hvile-skjær. Gjennom en lang rekke prosjekter økes syreproduksjonen med om lag 10 prosent, og produksjonen av ferdig NPK og Kalksalpeter med om lag 20. Tidligere totalproduksjon var gjerne 720.000 tonn årlig – nå skal denne løftes til over 900.000. Da må også ferdig vare føres raskere over kai.

- Denne kрана koster oss 13-15 millioner kroner, inkludert montering på skinnegangen. Men dette betaler seg raskt, siden den er mer automatisert og jobber raskere. Vi var skeptisk til presisjonen i lasting og stabling av fulle gjødselpaller, men etter Finland-turen ser vi at det vil fungere godt, forsikrer Helge.

MANGE, MANGE MILLIONER

Kokkola-krana, som kan likne en gravemaskin, er diesel-hydraulisk. Yara Glomfjord sikter seg inn på en elektrohydraulisk, som er langt mer miljøvennlig. Kabinen kan kjøres så langt fram at kranføreren ser rett ned i lasterommene. I front henger fire pallegaffler med utløsermekanisme, slik at hjelpesmann på land ikke trengs. Alt dette er musikk i ørene til staben, for med raskere lasting kan Yara nå målet om betydelig økt trafikk over kai, men med samme bemanning som i dag. - Vi jobber kontinuerlig for å fjerne flaskehalser, og har fått 24,6 millioner kroner til i alt 16 prosjekter i fullgjødsel-fabrikken – 35 millioner til i alt åtte prosjekter i PKL, fortalte fabrikk-sjef Arve Jordal til IndustriFolk på denne tiden i fjor. Nå erstattes lastekrana som altså er blitt en slik flaskehals. Å laste en stor gjødselbåt raskt og effektivt, det er en krevende øvelse for mannskap og utstyr. Tidsrammen skal overholdes for å unngå demurrage – store beløp for ekstra liggetid, og så er det været – alle former for nedbør kan gi bråstopp, ikke minst i lossing av råstoff.

ERFARING VIKTIG

- Å se en slik kran i arbeid er viktig slik at vi ikke kjøper katta i sekken. Spesielt bra var det å ha med Rudi og Tobias, som er erfarne kranførere, fastslår Helge Hamnevoll. - Finansieringen er i orden, så nå kan vi innlede anskaffelsesprosessen. Leveringstiden er om lag ni måneder. Kрана kan hentes fra 4-5 leverandører i både Tyskland og Finland, og nå ser Helge for seg at disse inviteres til å komme med et start-tilbud. Så vil trolig 2-3 utvalgte bli invitert til Glomfjord for å se på forholdene.

dene.

- Muligens kan vi signere kontrakt i februar. For oss er en god serviceavtale viktig. For et havari på en slik kran, det blir

fort veldig kostbart i produksjonen vår, sier Helge Hamnevoll.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

- Med dagens kran laster inntil 100 tonn i timen. Med ny kran klarer vi 150, uten problemer, forteller operatør Rudi Zahl og prosjektleder Helge Hamnevoll.

I Kokkola fylles gjødselbåten under tak. Det er en slik kran Yara mener kan håndtere sterk økning i lasting over kai i Glomfjord. Begge bildene: Helge Hamnevoll

PKL STOD FOR TUR

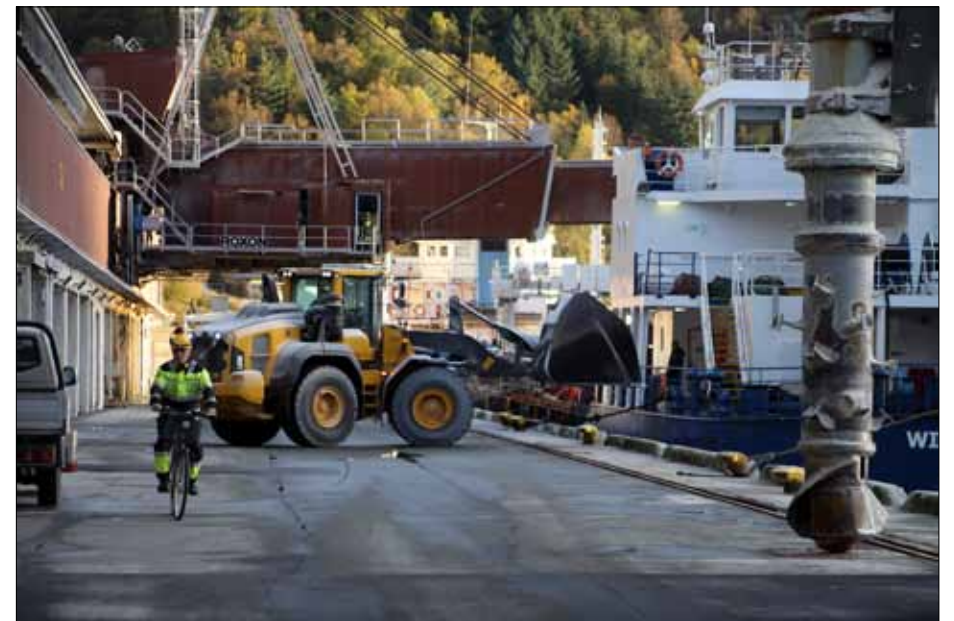
Yara Glomfjord øker gjødselproduksjonen med over 20 prosent. Nå er den intense jakten på flaskehalser kommet til PKL-avsnittet.

Ny lastekran til nær 15 millioner kroner er det ene av i alt 8 prosjekter som gi en helt nødvendig effektivisering i pakkeri, kai og lager. Yaras årsproduksjon økes nemlig fra omlag 700 til om lag 900.000 tonn. Annen forbedring er at siktene for bulklasteren skiftes ut for 8-10 millioner, mens oljebehandling av gjødsel også er kraftig oppgradert. - 75 prosent av det vi produserer, las-

tes i båtene som bulk. Dersom vi kan øke fra dagens 350 tonn i timen til 500 tonn når vi skal fylle 10.000 tonn i en båt, så er dette en stor og viktig effektivisering. Og uten at det belaster de ansatte mer. En løsning for å tackle produksjonsøkningen kunne selvsagt å sette inn mer folk og flere skift. Men dette ville øket kostnadene, og nå er målet å tackle veksten med dagens bemanning, altså bli mer effektiv.

GODT ENGASJEMENT

Nå forberedes for øvrig en ny investering i PKL, faktisk den aller største. Losseapparatet, det som frakter råstoff fra båtene og inn på lager, er fra 1980-tallet og på slutten av sin levetid. Den kommende investeringen på 60-70 millioner kroner gjøres altså ikke for å effektivisere, men for å sikre fortsatt stabil drift.

- De ansatte deltar i de ulike prosjektene, og kommer med gode innspill som blir tatt hensyn til. Engasjementet er veldig bra,

roses sjefen.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

STOR-SMELLEN SOM GIR VERDIER

- Du må gå innunder maskinen her. For nå trykker jeg på knappen, sier han over brillekanten. Jeg kjenner på alvoret, og er han ikke litt stram i maska, sprengningsbasen også? Så smeller det.

Det rister i bakken, en rask røyksky stiger opp, og så kommer den lille bygen av sprengt berg. I noen sekunder er det helt, helt stille. Men så koker steinbruddet plutselig av aktivitet. Det renner inn biler med Reipå Knuseri-logo på. Arbeidskarene stiger ut og småløper innover, praten er oppstemt. - Hehe, joda, staben vil alltid ha med seg dette - det er alltid stas å ha den beste filmen og legge ut på Facebook, gliser Frank Robert Svendsgård.

ALLTID SPENNENDE

Det er onsdag ettermiddag, og sprengningsbas Rune Haugen og hans assistenter har akkurat satt et høylydt punktum for det de har jobbet med siden imorges. Da Rune trykket på

strøk med strenge rystelseskav. - Har det gått feil noen ganger? - Nja, et bilvindu og et hustak oppe i byen for mange år siden, men ellers har det gått bra, smiler han. - Jeg tar heller noen mindre og flere salver, for man vet jo aldri – det er tross alt sprengstoff.

KAN VELGE OG VRAKE

Rune Haugen er opprinnelig fra Konvikosen i Lurøy, og tok sertifika-tet som sprengningsbas i 1990. Han har vært eksplosiv, les: viktig mann, for både Norwegian Tale, John Kildal & Sønner, Nordland Entreprenør og Grunnfjell i Bodø, før Reipå Knuseri.

- Rune er en flink og viktig mann for oss. Det er få sprengningsbaser, og etterspørselen er stor, så de kan velge og vrake i jobber, opplyser Knuseri-leder Frank Robert Svendsgård. - Å være sprengningsbas er for spesielt interesserte. Du må være motivert, holde på med det og følge med i utviklinga.

STRENGE KRAV, JA

Tidligere var det han selv og faren Egil som hadde sprengningspapirene. Men, entreprenøren har opplevd

Rune Haugen (t.h) og hans assistenter fra Reipå Knuseri-staben har jobbet hele dagen, og er straks klar til å fyre av den ene av årets to stor-salver i steinbruddet på Høgseth ved Reipå. Werner Haugen (t.v.) er også Runes sønn, og i midten ser vi Emil Silvik.

Frank Robert Svendsgård har overtatt ledelsen av Reipå Knuseri etter sin far Egil. Fra det leide steinbruddet på Høgseth tar han enkelte år ut nær 100.000 kubikkmeter masse til ulike anleggs-prosjekter.

UTTAKET ØKER

Staben teller over 20, og Reipå Knuseri utfører en rekke, store anleggsprosjekter i Meløy og Gildeskål. Behovet for å ta ut masse fra steinbruddet ved Reipå bare øker.

Reipå Knuseri har leid Høgseth-bruddet på Reipå siden tidlig på 1980-tallet. Stor-salven i høst var den andre i år, og gav steinblokker til om lag 12.000 kubikkmeter med ny masse, som bedriften knuser og i hovedsak bruker til egne anleggsprosjekter.

MER ENN FØR

- Enkelte år har vi tatt ut 10.000 kubikk, andre år helt oppi 70-80.000. De siste årene har vi tatt ut mer enn tidligere, bekrefter daglig leder Frank Robert Svendsgård. Ifølge dagens reguleringsplan er det rom for å ta ut nye om lag 400.000 kubikkmeter, mener han. Et typisk behov for masse i ulike fraksjoner (størrelser, red.anm.) er når staben hans skifter ut vannledninger for kommunene Gildeskål og Meløy – oppdrag det trolig blir rikelig av de neste årene. - Men det skal ikke bli så lang transportvei for det er bedre lønnsomhet i å hente masse inn med båt. Da henter vi for eksempel fra Gabbro NOR sitt store brudd på Tomma i Nesna.

SIDEN KRIGEN

- Det er blitt tatt ut masse her siden før jeg ble født, og det var i 1949, forteller Ellinor Høgseth Hansen på Reipå. Det er hun som i dag leier ut steinbruddet til Frank & Co., mot en kompensasjon for hvert tonn som tas ut. Ellinor mener bruddet kan ha blitt åpnet første gang rett etter andre verdenskrig. - Det var min far Reidar og hans bror Håkon som drev sammen. Under krigen ble pappa pålagt å kjøre for tyskerne, og så drev brødrene videre med lastebiler etterpå. De hadde også et knuseri på nedsiden av veien her på Høgseth, husker hun.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Jeg vet sånn høvelig hva vi får, men det er mange sorter fjell, så man er aldri sikker.

SPRENGNINGSBAS RUNE HAUGEN

knappen, gikk nemlig den andre av årets to stor-salver av, i steinbruddet i bunnen av Rontinden ved Reipå. - Det er alltid like spennende å se. Altså at vi får ut så mye masse som vi ville. Og så skal den jo være under meteren, for vi skal få den inn i knuseren. Jeg vet sånn høvelig hva vi får, men det er mange sorter fjell, så man er aldri sikker, sier bas Rune, fornøyd med dagens salve. Innerst i bruddet er fjellet på noen sekunder blitt omgjort til løse masser som så skal gjennom knuseren og bli til singel, pukk og grov pukk.

EN LITEN VITENSKAP?

Rune Haugen begynte fra morran denne dagen, sammen med kollegene Emil Silvik og Werner Haugen, Runes sønn. Borehullene helt ned mot 25 meter, de har han forberedt tidligere. I dag har timene gått til lading av hullene.

- Først slipper vi ned ei pølse med bunttenneren, eller primer. Så fyller vi opp med slurry, altså sprengstoff, opp til 3-4 meters dypde, og jeg setter ned fjæra og har singel over den igjen. Så er det toptenneren, og akkurat nå har vi vi koblet ledningene sammen og lagt inn forsikelse mellom raste-ene, ramser Rune opp – han mista oss for lenge siden. - En vitenskap? Neeeei, det er nå ikke så avansert. Verre når det er tettbygde

sterk vekst i både omsetning, stab og oppdragsmengde. Det sprenges ofte. - Du vet, jeg hadde jo ikke tid til å reise rundt og jobbe med sprenging. Du må bruke det i hverdagen, så du vet hva du snakker om og hva du holder på med. Det ble helt feil hvis andre skulle ta boringen og forarbeidet, og så skulle jeg selv bare trykke på knappen, forklarer han bakgrunnen for ansettelsen av egen sprengningsbas for 5-6 år siden. - Myndighetene stiller strenge krav til at du har nødvendige kurs og at alt av dokumentasjon rundt sprengningen er på plass. Så for oss er Rune en viktig mann, og det ville blitt bra mye dyrere for oss å leie inn sprengningsbas enn å ha ham ansatt.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

- Etterspørselen etter sprengningsbaser er stor, så de kan velge og vrake i jobber, sier Knuseri-leder Frank Robert Svendsgård, og er fornøyd med å ha Rune Haugen i staben. Her gjør Rune de siste forberedelsene for det smeller, og etter salven strømmer andre fra staben til. De har hjulpet med å holde stenge hovedvegen for trafikk, og nå vil de sjekke om sprengningen gav rett og rikelig steinmasser.

Geir-Johnny Fagerli

TILBAKE TIL PARKEN

Arbeidsveien kjenner han fra før, men bedriften er ny når Geir-Johnny igjen går inn porten i industriparken.

Han ble elektriker som Bilfinger har søkt etter i høst, Geir-Johnny Fagerli.
- Dette blir jo industri, og det har jeg jobbet mye med og føler meg liksom hjemme med det. Men det var nå et vanskelig valg å ta, for jeg har trivdes godt der jeg er, innrømmer sier 44-åringen, som er bosatt i Mevika, men er født og oppvokst på Ørnes.

ÅRENE I TRØNDELAG

I morgen, 1. desember, har han nemlig sin første arbeidsdag for vedlikeholdsbedriften i Glomfjord, der han nå er ansatt som elektriker. Og Bilfinger – dette betyr at han er tilbake i de samme lokalene der han i sju år tok del i den nå nedlagte wafer-produksjonen. Fra 2003 til -10 var Geir-Johnny nemlig prosessoperatør i ScanWafer, senere REC Wafer Multi. Men både før og etter har han rikelig arbeidserfaring. Etter ungdomsskolen tok han først småjobber og så militærtjenesten, før veien gikk til Leksvik på Fosenhalvøya og jobb som prosessoperatør. Først i produksjonen av for ek-

sempel mobildeksler i plast, så til bedriften som lagde de små safer med elektronisk lås.

DOBBEL UTDANNING

- Da jeg jobbet i REC i Glomfjord noen år senere, tok jeg fagbrev i produksjonsteknikk, og da jeg sluttet der i 2010, ble jeg heltidsstudent i to år, forklarer elektrikerens.
For i godt voksen alder valgte Geir-Johnny veien som elektriker. Etter de to årene på skolebenken ventet jobb i Meløy-bedriften El-Team, der han har vært fra 2012 og fram til han nå slutter seg til staben på 75 hos Bilfinger. Sånn på privaten er Geir-Johnny samboer med Ann-Kristin, og de har en sønn på 22 år og en datter på 20.

- Som typisk huselektriker er jeg sjelden to dager på samme sted, og det blir mye kjøring og ale-netid. Kanskje vil den nye jobben bety enda mer strukturerede arbeidsdager med stort sett samme oppmotestet om dagene, tror han.

Psst! I morgen tiltir også en annen Geir i ny jobb hos Bilfinger. Geir Morten Jensen Riise, opprinnelig fra Neverdal, fikk jobben som krankontrollør etter Tony Hansen, som har byttet beite til Marine Harvest i Glomfjord.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

industri FOLK

Våre samarbeidspartnere:

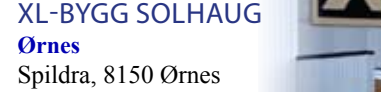
YARA NORGE AS
Yara Glomfjord
Ørnesveien 3
8160 Glomfjord
Telefon: 75 71 91 00
yara.glomfjord@yara.com
www.yara.no

MELØY UTVIKLING KF
Besøk: Ørnesveien 3, 8160 Glomfjord
Post: Gammelveien 5, 8150 Ørnes
Tlf. 75719900
http://www.meloy.kommune.no
stine.estensen@mu.meloy.kommune.no

XL-BYGG SOLHAUG
Halsa
Holandsfjordveien 164
8178 Halsa

XL-BYGG SOLHAUG
Ørnes
Spildra, 8150 Ørnes

Tlf: 75 72 14 40
post@xl-solhaug.no
www.xlbygg.no

ØRNES BLIKK A/S
Kystveien 106
8150 Ørnes
Telefon: 75 75 41
40/950 47 129
post@ornes-blikk.no

MELØY ENERGI
Kystveien 4
8150 Ørnes
Telefon: 75 72 01 70
www.meloyenergi.no
firmapost@meloyenergi.no

INDUSTRIVISUALISERING AS
Ørnesveien 3
8160 Glomfjord
Telefon: 75 75 70 00
post@invis.no
www.invis.no

MARINE HARVEST
Marine Harvest Norway AS
8161 Glomfjord
Telefon: 75 75 27 60
www.marineharvest.com

EWOS
8178 Halsa
Telefon: 55 69 70 00

SIMONSSON & WIDERBERG
LEAN CONSULTING AS

SIMONSSON & WIDERBERG
LEAN CONSULTING AS
8145 Storvik
Telefon: 90 61 18 74
info@swlean.com
www.swlean.com

TERJE HALSAN
Garasjeveien 5
8160 Glomfjord
Telefon: 75 75 25 91
Telefon: 48 27 48 27
post@halsan-as.no

REIPÅ KNUSERI A/S
Dalen
8146 Reipå
Telefon: 414 05 549
Telefon: 417 68 198
www.reipaaknuseri.no
fransve@reipaaknuseri.no

Meløy Elektro
En del av Elektro gruppen

MELØY ELEKTRO
Kystveien 4
8150 Ørnes
Telefon: 75 72 02 00
firmapost@meloyelektro.no

NORWEGIAN CRYSTALS
Ørnesveien 3
8160 Glomfjord
Telefon: 75 72 32 00
post@crystals.no
www.crystals.no

BILFINGER
Ørnesveien 3
8160 GLOMFJORD
Telefon: 03247
www.is-norway.bilfinger.com/
glomfjordmail.is.no@bilfinger.com

MELØY BEDRIFTSERVICE
Postboks 17
8161 Glomfjord
Telefon: 75 71 99 00
post@mbs-as.no
www.mbs-as.no

HALSA BYGG
Dalheimveien 2
8178 Halsa
Telefon: 75 72 02 50
post@halsabygg.no

TRIVELIG ENERGI-TRIO

Den ene er rene ferskingen med «bare» 9 års tjeneste, de andre to nærmer seg raskt 30-årsjubileum. Tre damer er Meløy Energis viktigste ansikter utad.

- Jeg har søkt, og fått, andre jobber underveis, men har takket nei. Jeg trives for godt til at jeg klarte å slutte her! smiler personalsjef Hilde L. Myrvang i Meløy Energi-administrasjonen. Straks 29 år etter at hun begynte i bedriften, dagpendler hun fra Halså på nittende året. Fordi hun trives på jobb.

- Det er en veldig åpen organisasjon der alle vet om det meste. Og dynamisk, sammenliknet med det store, kommunale systemet jeg kom fra, mener sekretær Mette Bjørnvik.

- Og vi kjenner hverandre godt – veldig mange har vært her veldig lenge, og det er det vel en grunn til – vi trives sammen, sier markedssekretær Aud Olsen.

FÅ, MEN VIKTIGE

De er framfor noen Meløy Energis ansikt, og stemmer, utad. Dem som møter oss med vennlig svar på alt fra hva nettleie er, til sinte telefoner om aaltfor dyr strøm. Og, de er tre av få kvinner på en relativt mannsdominert arbeidsplass. Flere er kommet til med årene, men fortsatt er 'bare' 6 av de 28 ansatte kvinner – flertallet i bedriften er montører - et nok så fysisk krevende yrke.

- Men, med den formidable teknologiske utviklingen vi har gjennomgått, og med alt som er nytt i denne bransjen de siste årene, er det blitt enda lettere for kvinner å stå i ulike jobber her, forklarer kontorsjef Einar Rosting.

- Vi var enda mer mannsdominert for 20-30 år siden. I dag er det også langt flere kvinner som har funksjoner der de tar beslutninger på vegne av bedriften.

RADIKALT ENDRET

Damenes arbeidsoppgaver har endret seg med årene. Ja, helt og totalt, forteller hun som run-der 29 år i bedriften kommende mars.

- Jeg husker at vi alle satt rundt bordet og brettet og pakket strømregninger og årsmeldinger – det var litt dugnadsånd, veldig sosialt, husker Hilde.

- Og mye manuelt arbeid, for eksempel satte vi en kopi av regningene i ringperm, og så ble den revet ut når kunden hadde betalt. Fakturaer skrev vi ut på et treskverk av en maskin, og PC kom ikke før i 1990. Så, arbeidsplassen har vært i endring hele tiden, absolutt alt av teknologi er helt annerledes i dag.

INGEN VIL SLUTTE

- Det hender selvfølgelig at en kunde er litt streng på telefonen, men da snakker vi rolig og har alltid som mål at saken skal ordnes. Kundebehandlingen er litt spesiell nå, etter at skillet kom mellom nett og kraft. Alle må leie nett hos oss, men på valg av kraftleverandør skal alle stå fritt, og vi må være helt nøytrale. For en kunde kan dette være forvirrende, han vil jo bare ha strøm! smiler Mette.

Som jobber i en bedrift der 'ingen' vil slutte, og der hun med 9 års tjeneste så langt fra er blant veteranene.

- Faktisk er vi så lite vant til at folk slutter, at når noen faktisk gjør det, er vi litt usikre på rutinene som gjelder og hvordan det skal markeres! smiler Meløy Energi-damene.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Teknologi og arbeidsoppgaver er radikalt endret, men kundene som kontakter Meløy Energi møter fortsatt som oftest denne trio, som på grunn av sterk trivsel har samlet tjenestetid på snart 65 år. Fra venstre sekretær Mette Bjørnvik, personalsjef Hilde L. Myrvang og markedssekretær Aud Olsen.

Jeg har søkt, og fått, andre jobber underveis, men har takket nei. Jeg trives for godt til at jeg klarte å slutte her.

HILDE L. MYRVANG

Få modulbasert opplæring i Lean – oppnå økt produksjon og kvalitet!

Nå kan du som er leder i en liten eller mellomstor bedrift få lære mer om de svært effektive Lean-prinsippene! Lean sikrer bedre flyt, økt produksjon og høyere kvalitet til kunden.

Opplæringen er modulbasert, med én heldagssamling hver måned i seks måneder. Oppstart i **månedsskiftet januar/februar**, og samlingene foregår hos de 4-6 deltagende bedriftene.

Hver bedrift får også én dag med coaching, i virksomhetens lokaler. Etter opplæringen disponerer dere et enkelt forbedringssystem der 'problemer' er viktige eiendeler for videre forbedring.

Ta kontakt for en hyggelig samtale!

Ronny Widerberg
Tlf. 95743397
ronny@swlean.com

Ulla Simonsson
Tlf. 90611874
ulla@swlean.com

SIMONSSON & WIDERBERG

LEAN CONSULTING AS

Simonsson & Widerberg Lean Consulting AS ble etablert i 2012 i Storvik i Gildeskål. Vi hjelper våre kunder med prosessforbedringer med fokus på verdistrømmen og respekt for mennesket, slik at gode produkter og tjenester blir konkurransedyktige på internasjonalt nivå. Vi benytter Lean ledelse og Lean metode.

Mer om oss: www.swlean.no

FAKTA

Hilde L. Myrvang (55)

Startdato Meløy Energi: 25. mars 1988
Stilling: personalsjef
Bosted: Halså, der hun er født og oppvokst
På privaten: gift og har en stesønn på 21 år
Bakgrunn: videregående skole med handel og kontor på Ørnes og så Levanger, der hun fikk jobb som kontor-assistent hos Norsk Kunstthorn & Plast. Jobbet på arkivet hos Fylkesmannen i Nordland før Meløy Energi.

FAKTA

Aud Olsen (47)

Startdato Meløy Energi: 30. oktober 1989
Stilling: markedssekretær
Bosted: Ørnes, der hun er født og oppvokst
På privaten: gift, 1 sønn på 11 år og tre stebarn på 19, 25 og 27.
Bakgrunn: videregående skole med handel og kontor på Ørnes, Fauske og i Bodø før hun kom til Meløy Energi.

FAKTA

Mette Bjørnvik (47)

Startdato Meløy Energi: 3. mars 2008
Stilling: sekretær
Bosted: Ørnes, der hun er født og oppvokst
På privaten: gift, 2 barn på 24 og 20 år og ett barnebarn
Bakgrunn: videregående skole med all-menne fag på Ørnes/Bodø, deretter sekretærskole og senere fagbrev i kontor-faget og autorisasjon som helsesekretær. Jobbet ved legekantoret, sosialkantoret og Reipå skole fra 1989 til 2008.
energi damene mette

BLIR DIREKTØR FOR FORBEDRING

Ung mann, allerede lang fartstid. Nå går veien videre, og oppover, for Børge Selstad.

- Smelteverk blir nytt for meg. Men, mye av ingeniørutdanningen min var rettet inn mot akkurat slike prosesser, så jeg vet hva det går i.
- Det som blir helt nytt og veldig spennende for meg og familien, er at jeg skal pendle. Jeg har jo alltid vært bortskjemt med at jobben er nært der vi bor.

DET PASSET NÅ
Innleder han, 36-åringen som hadde sin siste dag som sjef i ingot-fabrikken til Norwegian Crystals (NC) den 31. oktober. I morgen, 1. desember, tiltretr han sin nye jobb. I Trondheim.
- Jeg har vært med på å starte opp Norwegian Crystals, og etter fire år som fabrikk-sjef i Glomfjord så passet dette godt nå. Ungene er blitt større, og jeg var klar for nye utfordringer. Dette er helt klart et steg opp for meg – nå skal jeg jobbe i et stort og internasjonalt konsern, og med mange muligheter videre.

Børge Selstad. Foto: Edmund Ulsnæs

For deg som er ukjent med at NC-sjefen har sluttet og nå skal ta nye karrieresteg, bringer IndustriFolk deg nyheten her og nå. Børge Selstad er tilsatt som EBS-direktør i Elkem-divisjonen Elkem Silicon Materials.

ALLTID LEAN
- EBS står for Elkem Business System, eller Lean – systematisk forbedringsarbeid.

Dette er helt klart et steg opp for meg – nå skal jeg jobbe i et stort og internasjonalt konsern, og med mange muligheter videre.

BØRGE SELSTAD

Børge Selstad (36) ble utnevnt til fabrikkssjef da Reidar Langmo kjøpte den tidligere monofabrikken etter REC i Glomfjord, og i 2013 etablerte selskapet Norwegian Crystals. Her forklarer Børge produksjonen for næringsminister Monica Mæland under hennes besøk i Glomfjord. Foto: Johan Votvik, Avisen Nordland.

I Norwegian Crystals baserte vi systemet vårt nettopp på EBS, og det er dette jeg har jobbet mye med helt siden jeg ble ansatt som ingeniør hos REC Wafer Multi i 2004. Så det er klart dette er spennende! smiler Børge – født og oppvokst og nå bosatt i Neverdal. REC-sommervikar var han allerede underveis i ingeniørstudiene i material-

teknologi. Så, etter ansettelsen i -04, ble Børge assisterende produksjonssjef i -06 og produksjonssjef det påfølgende året. Da multifabrikken stengte dørene sommeren 2011 ble han HMS-sjef i monofabrikken og deretter produksjonssjef fram til også denne fabrikken stengte i juni 2012. Siden oppstarten av NC året etter har Børge vært først assisterende fabrikkssjef, og så fabrikk-sjef, under administrerende direktør Reidar Langmo.

PÅ REISEFOT
- Nå blir jobben min å lede Lean-arbeidet i Elkem Silicon Materials. Men, dette dreier seg om mer enn Lean – det er forbedringsarbeid i vid forstand. Hele måten vi jobber på, setter opp produksjonen på, hele business-kulturen.

Børge snakker om forbedringssystemene som har opprinnelse hos Toyota og dan-net grunnlag for bilprodusentens enorme suksess. Eliminere sløsing med tid og ressurser, produsere mer verdi med mindre ressursbruk. Børge ledet an da den tidligere monofabrikken presterte voldsomme forbedringer i produksjonen.
- Jeg har hatt mye kontakt med Elkem før, og har besøkt tre av verkene deres, så jeg kjenner relativt godt til dem. Nå blir kontoradressen min Trondheim, men jeg blir mest på reisefot for å hjelpe med forbedringsarbeid i fabrikkene i Sørfold, Bremanger, Mo i Rana og Trøndelag, forteller Børge, som også skal ha hjemme-kontor i Meløy.

Tekst: Edmund Ulsnæs

TORE TAR OVER – IGJEN

**Han har allerede tre peri-
oder som industrileder
i Glomfjord bak seg. Nå
leier han seg ut fra eget
firma - som ‘superreserve’
til Norwegian Crystals.**

Tore Matre er tilbake, igjen. Han er blitt 66 år, men står fortsatt i en travel hverdag, nå med 12 kolleger i egen-etablerte North Consultants i Oslo. Og, fra denne måneden har han latt seg leie inn av Norwegian Crystals (NC). For å være Børge Selstads etterfølger som fabrikkssjef.
- Inntil videre – kanskje blir det snakk om et halvt år, mens man finner og an-setter en ny i stillingen, forklarer han.

EKSTREMT KREVENDE
Og å være solenergi-sjef i Glomfjord, det vet Tore Matre mer om enn de fleste. Etter fem år som produksjonssjef for Hydro Agri på 1990-tallet, var mannen

fra Kvinnherad tilbake i Glomfjord fra 2005 og ledet utbyggingen og veksten hos REC ScanWafer. Fire år senere ble han er-stattet av Hilde Rolandsen, men var tilbake sensommeren 2011 – til det som skulle vise seg å bli en avviklings- og salgsjobb.
- Det er ekstremt krevende å kjøre ek-spansjonsprosjekter samtidig med ordinær drift, men dette kan jeg mye om. Jeg har dessuten lang erfaring som toppleder, både nasjonalt og internasjonalt, mener Tore, når vi spør hvorfor NC har etterspurt hans tjenester.
Det siste året har han altså bygget egen konsulentvirksomhet, men før dette ledet han omstruktureringen og deretter salget av Parker Scanrope i Tønsberg, produsenten av multifunksjonskabler og store fortøy-ningssystemer til offshore-installasjoner.

SKAL SIKRE EIERSKAP
- NC har ekstremt høy operatør-kompe-tanse, og det som er gjort på disse første fire årene er kjempebra. Nå gjelder det å få alle i organisasjonen til å jobbe på samme måte, og at alle får sterkt eierskap til alle prosedyrer, sier Tore, som nå gjenopptar

Og her er.....bygg-nytt: to glimt fra steder der det bygges i høst – øverst et ferdig-bilde av vedlikeholdsavdelingen nye hall hos Cargill på Halså. Ikke ruvende sammenliknet med siloene, men absolutt tiltrengt. Under ser vi et ikke-lenger-ferskt-bilde av det voksne ventilhuset som Reipå Knuseri og Bilfin-ger bygger for Yara i Glomfjord sentrum. Og det var....bygg-nytt. Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Tore Matre

firedagersukene i Meløy og ukepend-lingen fra Sofiemyr ved Oslo. Norwegian Crystals sikter mot å bli den største produsenten av mono-silisiumblokker utenfor Kina, og har store ekspansjonsplaner i Glomfjord. - Og kanskje finnes det ikke et sted i

verden der dette er lettere og bedre å gjøre enn i Glomfjord, på grunn av infrastruk-turen som er på plass. I dagens bygg er det plass til 150 ovner til, og flere bygg er tilgjengelig dersom behov, fastslår han.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Svein Brennesvik

HAR BIDRATT TIL ENDRING

Han gikk fra å lede flere hundre i god omsorg for Meløys befolkning, til å lede an da Yara Glomfjord endret sin måte å håndtere sykefravær på. Nå nærmer den respekterte og ydmyke bedriftssykepleieren seg sin egen karriereslutt.

- Ja, jeg har bidratt til å oppdra organisasjonen i hvordan man håndterer sykefravær, fastslår Svein Brennesvik. Ikke et snev av jåleri ligger bak ordene, og de sies på den ryddige, gjennomtenkte og litt lavmælte måten som vi kjenner ham for. For han er flink nok, erfaren nok og respektert nok til at han aldri trenger heve stemmen for å bli hørt av stabene i Yara og Bilfinger, som han betjener. Gutten fra Sagbakken på Mo passerte 66 på forsommere, men med kone også yrkesaktiv, ser Svein liten grunn til å trø heime. I hvert fall en stund til.

Jeg har vært en pådriver for god oppfølging av sykemeldte. Vi tar ikke imot sykemelding uten en samtale om hvordan vi kan tilrettelegge for å stå i arbeid.

SVEIN BRENNESVIK

- Jeg har vært en pådriver for god oppfølging av sykemeldte. Vi tar ikke imot sykemelding uten en samtale om hvordan vi kan tilrettelegge for å stå i arbeid. Jeg har laget et helt hav av oppfølgingsplaner på disse 14 årene, smiler han.

FOR STRUKTURERT?
Svein Brennesvik ønsker velkommen til bedriftssykepleier-kontoret – litt motvillig, uten at journalisten trenger å ta det personlig. Han liker ikke helt profileringen som et IndustriFolk-portrett gir. Kjernefolkene er viktigere - de flinke operatørene, sier han, fortsatt med 0 jåleri. Fra radioen hører vi klassisk musikk, på veggen henger skrekkebildet. Du vet det bildet som har ekstrem relevans for alt som heter sikker jobb-analyse - de arbeiderne som sitter på bjelken høyt over Manhattan, uten sikring?

Svein nyter stor respekt som fagperson i Yara-systemet. Her hjelper han operatør Christer Kolvik med tilpassing av vernesko.

- Og den boka du har liggende her, Svein – «...til deg som ønsker inspirasjon til framføringer og gode samtaler». Du er opptatt av å si de rette tingene?
- Ja, jeg er nok det. Det jeg sier skal ha betydning, og det skal være rett. Noen vil nok si at jeg er litt rigid og FOR strukturert. Men, skal man lete løsninger for at en ansatt skal komme tilbake på jobb, må man tenke strukturert, og tiltakene må kunne etterprøves.
- Og jeg har nok en god evne til å reflektere og sette fingeren på hva som faktisk er problemet.

MELØY FORAN OSLO
Snekkersønnen fra industribyen valgte sykepleie etter realskolen, gymnasen og siviltjenesten. Og etter fire års sykepleierutdanning ved Diakonhjemmet i Oslo (diakoni er kirkens omsorgstjeneste, red. anm.) gikk han løs på sår, bruddskader og akuttmedisin ved legevakta i hovedstaden. Men, de to eldste barna var kommet, og etablering i Oslo var dyrt. Svein søkte jobber landet rundt, og sommeren 1981 tok han med Torill og barna til Meløy, der han selv ble assisterende sykepleiesjef med ansvar for hjemmetjenesten. Mange år senere,

etter sterk vekst i tjenestene og 10 år som omsorgsleder i Meløy kommune, var det i 2002 at han søkte seg til daværende Hydro Agri Glomfjord og jobben som bedrifts-

Det jeg sier skal ha betydning, og det skal være rett. Noen vil nok si at jeg er litt rigid og FOR strukturert.

SVEIN BRENNESVIK

sykepleier.
- En utviklende og veldig spennende jobb der jeg har fått bruke meg selv og virkelig har trives!

- Og som ansatte har vi gode vilkår, også økonomisk, det er det ingen grunn til å legge skjul på. Men ja, det kan nok skje at jeg skal trappe ned framover, vedgår han.

MINDRE SLIT, MEN...
Som vil merkes godt. I Glomfjord har Svein Brennesvik nemlig veldig godt omdømme og settes pris på, både som profesjonell og fortrolig fagperson. I Meløys største bedrift er bedriftshelsetjenesten rett og slett på stell, med alle de innsatsområder og betydelige ressursbruk som det innebærer. Tjenesten er pålagt å ha tilsatt kompetanse på de fire fagområdene arbeidsmedisin, yrkeshygiene, psykososiale arbeidsforhold og ergonomi. Yara Glomfjord dekker feltene med egen HMSK-avdeling, der Svein er sentral sammen med Yngve Krogh, Lilianna Bye, Dagfinn Kolberg og Christian Rokseth.
- For 30 år siden håndterte skiftoperatørene 100-kilossekker, og det var mye mer fysisk slit på jobb enn i dag. Men, selv om det i dag ikke kan påvises at nivåene av nitrosegasser og kjemikalier er helsefarlige, så går jo operatørene i et støvete og skittent miljø. Så, den regelmessige oppfølgingen vi har av helsa deres, den er veldig, veldig viktig.

FRAVÆR VAR PRIVATSAK
Og har virket. Tall fra «gamle dager» viser at avsnittet for pakkeri, kai og lager på det verste hadde sykefravær på 25 prosent – de samme avdelingene har i dag litt over 3.
- Det er ikke lov å håpe på noe særlig lavere. Dette er imponerende, tatt i betraktning at vi tross alt har mye skiftarbeid, som i seg selv gir belastning. Og ting skjer jo i folks liv - man blir jo syk, tross alt, understreker Svein.
- Jeg er stolt av det bedriften har oppnådd. Både ledelsen og de ansatte har endret måten å tenke på, når det gjelder sykefravær. Før var sykdom noe privat, noe arbeidsgiveren ikke skulle stikke nesa si borti. For oss har også avtalen om Inkluderende Arbeidsliv vært viktig - det var et kjempestort trykk på sykefravær fra 2003 til 2011, men så har vi stabilisert oss på et lavt fravær etter det, sier han som selv har medvirket sterkt i arbeidet.

ERFARING SOM GIR RO

- Klassisk musikk på kontoret, Svein, er det for å senke pulsen – koker det mye på jobb?
- Jeg hører på det meste av musikk, men liker spesielt klassisk musikk og jazz. Joda, det kan være at det koker litt – i enkeltsaker der enkeltansatte har det veldig vanskelig, tar jeg det jo inn over meg. Og det er mange enkeltting som skal følges opp - overfor lege, interne tiltak, opplæring.
- Men, de fleste kjenner meg vel som ganske rolig – det skal en del til å få meg ut av fatning, smiler han som har sitt siste arbeidsår i full stilling som bedriftssykepleier.
- Er det godt med all erfaringen?
- Ja, det gir en modenhet som kjennes bedre og bedre for hvert år som går. Ballasten fra Meløy kommune

og legevakta i Oslo er fortsatt verdifull erfaring, for eksempel i behandling av rus og livskriser.

TRUENDE Å SLUTTE

- Og egen helse - du er snart pensjonist?
- Det er litt truende å skulle slutte, for jeg er ikke laget for å sitte i ro. Men helsa er ok, selv om jeg kjenner det litt i skuldrene etter veldig mye tasting og skriftliggjøring i løpet av årene.
- Så, når jeg går av, skal jeg passe på å holde meg med litt fysisk arbeid, hogge litt ved og dra en del ut på sjøen. Men så har jo jeg og Torill ni barnebarn, med det tiende på vei, så vi kommer nok til å være en del på farten landet rundt for å besøke dem!

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Joda, det kan være saker der enkeltansatte har det veldig vanskelig – jeg tar det jo inn over meg.

SVEIN BRENNESVIK

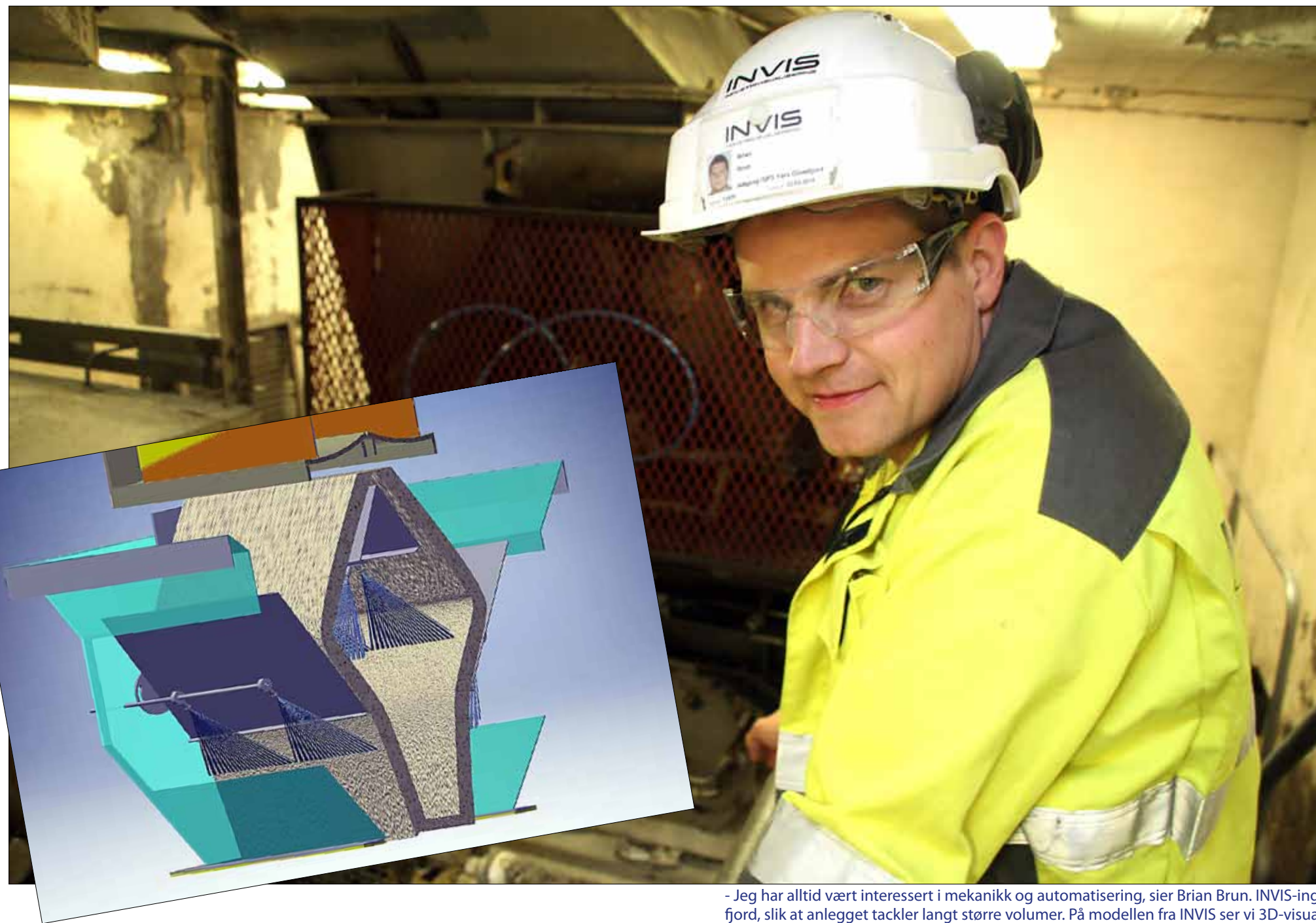

Svein sammen med HMSK-kollega Yngve Krogh – de to har samarbeidet tett om sikkerhetsopplæring i Yara Glomfjord.

FAKTA

Svein Brennesvik (66)

Født og oppvokst på Sagbakken i Mo i Rana, der faren var møbelsnekker mens moren, opprinnelig fra Vassdalsvik, var hjemmевærende med søskenflokken der Svein var eldst. Utdannet sykepleier og bosatt på Ørnes i Meløy siden 1981, først som sykepleiersjef og senere omsorgsleder i Meløy kommune, deretter bedriftssykepleier i Yara Glomfjord fra 2002. Svein er gift med Torill (66), og de har barna Silje, Helga, Martine, Maren og Mathias, samt ni barnebarn. I sitt sivile liv er Svein også en 'eldste' i Nordre Meløy Frikirke.

- Jeg har alltid vært interessert i mekanikk og automatisering, sier Brian Brun. INVIS-ingeniøren har videreutviklet den såkalte oljekondisjoneringen i PKL-avsnittet hos Yara Glomfjord, slik at anlegget tackler langt større volumer. På modellen fra INVIS ser vi 3D-visualisering av oljekondisjoneringen.

TAKKET VÆRE BRIAN

Underveis måtte jeg utfordre de tidligere løsningene som Yaras folk hadde tenkt ut. Og så traff jeg spikeren på hodet.

BRIAN BRUN

En INVIS-ingeniør får solide skulderklapp fra gjødselprodusenten. Brian Brun fant løsningen som fjerner en stygg flaskehals idet Yara skal øke produksjonen kraftig.

Sammen med flere i INVIS-staben er Brian Brun i år sterkt involvert i viktige prosjekter som skal øke gjødselproduksjonen. Og som alltid i milliardvirksomheten Yara Glomfjord: små forbedringer kan gi voldsom effekt i tonn, altså i kroner og ører og enda tryggere arbeidsplasser.
- Brian og INVIS har gjort en kjempejobb! Dette hjelper oss å øke volumene og få mer gjødsel ut over kai, og stor, økonomisk gevinst, roser Stein Henriksen, konstituert driftssjef i PKL-avsnittet i Yara Glomfjord.
- Jeg må få takke for tilliten jeg har fått. Staben har virkelig sluppet meg inntil, og uten deres erfaring og synspunkter hadde det neppe blitt treff på første forsøk, sier Brian selv.

TACKLET IKKE ØKNINGEN

Saken er at ferdig gjødsel tilsettes olje, rett for den går i bulk om bord og skal uten-

lands. For å drepe støvet, ja, men også for å unngå at Glomfjord-gjødselen ødelegges av fuktigheten i tropiske strøk. Yara kaller det oljekondisjonering. Og: flaskehals.
- Ja, det gamle anlegget fikset ikke økningen til opp mot 500 tonn i timen. Og heller ikke variasjonene i mengde. Så, utfordringen var å få bedre flyt, og en bedre spredning og sprut fra oljedysene. Mindre slitasje på enkeltdeleer var også i bestillingen, forklarer Brian.
INVIS-ingeniøren leste seg opp på dokumenter etter Yara-pensjonist Bjarne Flaot og samarbeidet nært med staben, der Jonny Pedersen er sentral i prosjektet. Porsgrunnfabrikkens olje-løsninger ble også studert. Så satte Brian seg ved tegnebrettet.

STOR TENKEJOBB

- Jeg har alltid vært interessert i mekanikk og automatisering, og har selv jobbet mye med hydraulikk, pluss at jeg er elektriker. Og jeg har vært 'på gulvet' selv, så jeg vet hva som skal til for enkel drift og vedlikehold.
Han måtte tenke helhetlig. Kvalitet, volum, slitasje, sikkerhet og kostnad. Porsgrunn mente han trengte høyde, men mer høyde hadde han ikke. Og hvordan skulle han beholde gjødsels flyt og kraft gjennom oljekondisjoneringen?
- Underveis måtte jeg utfordre de tidligere

løsningene som Yaras folk hadde tenkt ut. Og så traff jeg spikeren på hodet, smiler han.

VERDIFULL LØSNING

Brian var tilstede den natten da hans løsning ble kjørt for første gang, og effekten smalt inn fra første time.
- Det var veldig artig å få en slik tillit! Andre ville nok kunne klart det samme, men jeg er spesielt fornøyd med at jeg ikke trengte å kutte noe i bestillingen fra Yara – de har fått med alt som de ønsket å forbedre. Som altså betyr at en mangeårig flaskehals er fjernet når Yara nå øker sin årsproduksjon fra om lag 700.000 tonn til nær 900.000.
- Og siden bulklastingen er væravhengig, betyr jo dette at man trenger kortere et 'vindu' for å få gjort lastingen, sier Brian fornøyd.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Fred-Ove Pedersen (bak) på kaikontoret skal kjøre oljekondisjoneringen, og har fått opplæring fra Brian.
- Dette gir oss en stor, økonomisk gevinst, og Brian har gjort en kjempejobb! roser konstituert driftssjef Stein Henriksen.

VIKTIG HENSIKT OPPNÅDD

Samhandling er utfordrende i Meløy. Mer enn å bli vant til samarbeid på tvers, har vi nok sittet på hver vår tue og vært flinke til å påpeke det som er feil. Meløy er kjempegod i mange næringer, men for å løfte oss videre, er det nå samhandling som gjelder.

Jeg synes jeg ser en endring. Siden vi fikk status som omstillingskommune i 2012 har omstillingsstyret og staben i Meløy Utvikling systematisk stimulert til samarbeid, mer kunnskap, nettverksbygging. Og til å bringe næringslivet, politikkerne, kommuneadministrasjonen og utviklingsorganisasjonene sammen. Jeg synes jeg ser en positiv endring nå, der enda flere snakker enda mer åpent, tenker konstruktivt sammen og ikke minst: de ønsker å samhandle.

Og det er akkurat dette som må til. At vi klarer å rive ned 'siloene' og samarbeide systematisk, på tvers av næringer, bransjer og bygder. Nå har vi kartlagt hva næringslivet mener og ønsker, og kommuneadministrasjonen tar tak i ting de kan bli enda bedre på. Et nytt og månedlig forum er etablert der ordføreren, rådmannen, prosjektledere og Meløy Utvikling sammen gir tidlig og god fart for aktuelle næringsutviklingssaker. Samhandling virker!

De kommende årene skal samhandling forsterkes. Varehandelen, som har vært gjennom både nettverksbygging og kompetanseheving og nå jobber med felles markedsplan, må samhandle med reiselivsnæringen. Begge kan styrke seg gjennom den betydelige turisttilstrømmingen sommerstid. Reipå Havn har et stort potensial, og aktørene er nå godt i gang med samhandling. Svartisen – der kan verken Meløy kommune eller enkelt aktører utvikle det

store potensialet alene – vi samhandler tett og trekker inn aktører som Bodø Havn, Kystriksvegen Reiseliv, Statskog og Nasjonale Turistveger for å lykkes. Industri, der ble Glomfjord Hydrogen etablert rekordraskt fordi lokale aktører samhandler med rådmannen, slik at Meløy nå er helt i tet på et nytt og spennende felt. Og, i Kompetanshuset Meløy har vi samlet tjenestene som skal utvikle individer og bedrifter.

Ja, omstillingsmidlene har vært viktig for både nyetableringer, nye arbeidsplasser, nyttige nettverk og økt kompetanse. Men en annen 'leveranse' fra omstillingspotten er noe som kanskje er like viktig: bedre samhandling i Meløy-regionen.

Stine Estensen fortalte til Edmund Ulsnæs
Stine er daglig leder i Meløy Utvikling

I høst kan du følge omstillingsarbeidet i Meløy, i IndustriFolk! Hver måned presenterer vi artikler i samarbeid med Meløy Utvikling KF – innhold som tidligere ble presentert i publikasjonen KraftTak.

Meløy fikk status som omstillingskommune sommeren 2012, etter at REC Wafer hadde lagt ned sine to fabrikker i Glomfjord, og kommunen hadde mistet i alt 6-700 arbeidsplasser. Meløy Utvikling KF har administrert 100 millioner kroner i omstillingsmidler, der 50 % kom fra departementet, 25 % fra Nordland Fylkeskommune og 25 % fra Meløy kommune.

Ordfører Sigurd Stormo er styreleder

BYGGER SITT KULTURSENTER

Nå vet alle hva Råkk Huset er. Men vi har bare sett starten, sier Elin og Trygve, som her forteller om drivkraften, positive overraskelser og flere heftige planer for det tidlige skolebygget på Ågskardet.

- Fordi vi ikke har noe valg! svarer Trygve Danielsen bestemt. Vi kommer tilbake til spørsmålet. Nå tar han på seg den hvite arbeidsdressen sammen med kona Elin. Hans artistbyrå og hennes Ullkurven har lenge vært en artig enhet – nå er både instrumenter og garnnøster flyttet inn i 1.000 kvadratmeter tidligere skolebygg på Ågskardet. Og artigere skal det bli – ekteparet realiserer drømmen sin for hvert rom de systematisk renoverer. I sitt kultursenter. Her skal det bli helårsdrift og 8-10 personer i jobb på heltid og deltid, deler de om framtidsplanene. Her og nå jobber de hardt med delen som skal romme kafé med særpreg og spektakulær utsikt – åpning i julesvingen.

BARE STARTEN

Råkk Huset AS har fått velfortjent medieomtale, men så langt har folk flest sett bare starten. - I denne enden blir det servicelokaler og garderøber for campingplassen på utsiden – med plasser for bobil. Og her er kjøkkenet, det skal vi bygge om, peker og forklarer Elin under omvisningen for IndustriFolk. - Og her nede i kjelleren, i den tidligere sløydalen, vel.....det kan vi ikke fortelle deg om ennå, men her lager vi forprosjekt

nå, der vi søker midler fra Meløy Utvikling, smiler de to. Men, altså: tidligere Åg skole omskolerer til strikkeverksted og -utsalg, bruktbutikk, musikkforretning, øvingslokaler, kafé med stor veranda, samfunnshus, turistanlegg. Og en del mer som jeg altså ikke får skrive om ennå.

HELÅRS – MANGE I JOBB

- Wow! Hvorfor så MYE!? var spørsmålet. - Fordi vi ikke har noe valg! svarer Trygve Danielsen bestemt. - Vi bor på lille Ågskardet – å drive kafé alene blir dårlig butikk. Mange av tilbudene er sesongbasert, men vil 'dryppe' på hverandre, slik at vi kan ha helårsdrift, forklarer han. - Og vi tenker ikke bare bisniss. Vi liker at dette betyr noe for folk – at vi skaper jobber og nye tilbud, mener Elin. Meløy Utvikling liker det de ser, og har støttet Råkk Huset to ganger med tilskudd, pluss gitt dem deltakelse i to runder av bedriftsutviklingsprogrammet SMB Utvikling. - Og de leverer. Flotte folk som har den rette drivkraften til å skape arbeidsplasser både til seg selv og andre, og til å se muligheter i bygget de heldigvis har fått overta, oppsummerer daglig leder Stine Estensen i Meløy Utvikling KF.

Kjøpet av Åg skole gir Elin og Trygve Danielsen mulighet til å realisere sin kultursenter-drøm. Men også et utall av arbeidstimer med oppussing i bygget. Her i de kommende kafélokalene.

PSYKET OPP AV KOMMUNEN

Det var 1. januar i år at daglig leder Elin skrev intensjonsavtale for å overta tidligere Åg skole fra Meløy kommune for 250.000 kroner. En del formaliteter senere åpnet den midlertidige kaféen 8. juli. Kommunen gjorde slutt på åtte år med tomt bygg, og sikret seg i avtalen tilgang til bygget til valg og folkemøter, og at grendelaget disponerer lokaler et visst antall dager. Danielsens kunne så flytte egen virksomhet fra heimhusen og begynne et omfattende utviklingsprosjekt. - Vi tenkte at de i Meløy kommune trodde vi var spenna gjerne. Men, de backet oss og psyket oss opp på en fantastisk måte, og Meløy Utvikling, også. Veldig positivt overrasket, understreker Trygve.

ØKTE KRAFTIG

Selv må han legge musikerkarrieren på hylla i den hektiske Råkk Huset-eta-

bleringen. Til gjengjeld får han en variert jobb som helsa tåler – han lever med enkelte handikap etter to nakkeoperasjoner. Elin kan rulle ut strikke-satsingen for alvor, som i 2016 for eksempel betyr satsing på den farsotten det er blitt med strikkekafé. - Å flytte inn i dette bygget har stor betydning. Bare for Ullkurven øker omsetningen med 125 prosent fra 2015 til 2016, opplyser hun. Nå fortsetter utviklingsarbeidet

med alt de har av krefter. Beliggenheten skal utnyttes med tanke på naturopplevelser, reiseliv med overnatting, kurs og konferanse. - Målet er at et slikt kultursenter kan skape en del jobber. Og så håper vi selvsagt at noen av ungene våre vil dra dette videre sammen med oss, smiler Trygve og Elin, som har sønnene Steffen og Joachim med i styret for virksomheten.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Mange av tilbudene er sesongbasert, men vil 'dryppe' på hverandre, slik at vi kan ha helårsdrift med en god del arbeidsplasser.

TRYGVE DANIELSEN

Elin er styreleder og daglig leder i Råkk Huset AS. Selv har hun hatt stor suksess med Ullkurven, der hun både selger egne strikkeprodukter og arrangerer populære strikkekaféer.

Par i etablering: ekteparet Danielsen står last og brast med hverandre, bygda Ågskardet og drømmende de deler for tidligere Åg skole.

FAKTA

TRYGVE DANIELSEN (48)

Født og oppvokst på Nordnesøy i Rødøy, og etter maskin- og mekanikerfag i Glomfjord jobbet han 3-4 år som sveiser ved Rødøy Mekaniske Verksted på Nordvernes. Var også innom fiskebruket på Myken, og har siden ungdomstiden turnert som musiker. Fikk etter hvert lærerjobb i den kommunale musikkskolen, der han avsluttet i 2014 for å satse på egen virksomhet.

FAKTA

ELIN DANIELSEN (42)

Født og oppvokst på Nordvernes i Rødøy, og har i voksen alder skaffet generell studiekompetanse og har hatt ulike jobber. Bosatt på Ågskardet sammen med mannen Trygve, og de har sønnene Joachim (24), Steffen (22) og Sebastian (10). Kjent for driften av håndarbeidsbedriften Ullkurven, og er styreleder og daglig leder i Råkk Huset AS, som ble stiftet i 7. januar i år.

Ønsker du å etablere en virksomhet med minst én ny arbeidsplass i Meløy? Trenger du økonomisk støtte til opplæring, markedsføring eller til en investering? Da kan du søke

ETABLERERSTIPEND

Stipendiet er på 25.000 kroner, og kan ikke brukes til lønnsmidler.

Søknadsskjema finner du på www.meloy.kommune.no/omstilling og ved å klikke på linken "Søke omstillingsmidler".

Søknaden sendes til:

Meløy Utvikling KF, Gammelveien 5, 8150 Ørnes
- eller som epost til post@mu.meloy.kommune.no
Mer informasjon: www.meloy.kommune.no/omstilling
Kontaktperson: Stine Estensen, tlf. 93 40 04 73

Vi din bedrift utvikle noe nytt i Meløy som kan skape nye arbeidsplasser? Til forstudie/forprosjekt i utviklingen av forretningsideen kan du da søke

PROSJEKTMIDLER

Vi bruker elektronisk søknad, den finner du på www.regionalforvaltning.no Støtteordning «omstillingsmidler Meløy».

Mer informasjon: www.meloy.kommune.no/omstilling

Det er ingen søknadsfrist for å søke om økonomisk støtte fra omstillingsmidlene

HJELP FRA DEM SOM SKAL HJELPES

- Meløy kommune er allerede blitt lettere å samarbeide med, sier næringslivet. Nå skal utvalgte bedriftsledere hjelpe kommuneadministrasjonen å bli mer næringsvennlig.

Meløy kommunes prosjektgruppe henter inn næringslivsledere for å bli mer næringsvennlig. En referansegruppe med Bjørn Kildal (Halsa Bygg), Solveig Dybvik (Møbelringen Dybvik), Rose-Lill Olsen (Marine Harvest), Morten Røshagen (Reipå Havn) og en representant fra landbruket, skal nemlig hjelpe Merethe Skille & Co. - Vi har organisert tiltakene i seks hovedbolker, der noe allerede er i gang. Nå må vi få tilbakemeldinger direkte fra næringslivet, understreker kommunens leder for plan og kommunalteknikk.

EN KALD SKULDER

IndustriFolk tjuvstarter dialogen. Merethe,

kommunikasjonsrådgiver Connie S. Olsen og Halsa Byggs Bjørn Kildal samles til kaffeprat. - Mye bra, mye kan bli bedre, innleder Bjørn. Kommuneadministrasjonen er hans største oppdragsgiver, kontakten er hyppig. - Vi har kjent en litt kald skulder av og til. At saksbehandler forventer en kompetanse vi ikke har – vi har verken jurist eller siviløkonom ansatt. Enkelte kunder har også opplevd dette. Så vi kunne nok ønske oss mer veiledning, at de senker skuldrene litt og hjelper oss, sier han. - I Rodøy går ting gjerne raskere og mer lettvtint. Har vi glemt en opplysning, så ringer de, rett og slett, og så fyller de inn det som mangler.

ET VELLYKKET FORUM

- Vi har rom for å bli enda mer handlekraftige og utvise mer skjønn. Og, vi har litt å gå på med servicekultur, innrømmer Merethe. - Det er derfor vi ønsker å få disse tilbakemeldingene! Hun og Connie deltar i kommunens interne

prosjektgruppe. Omstillingsarbeidet skal gjøre kommuneadministrasjonen flinkere til å hjelpe næringslivet – Meløy gjennomfører et eget Innovasjon Norge-program. - Næringslivet synes det er uklart hvem som leder næringsarbeidet, hvem man skal kontakte. Nå har vi opprettet et månedlig forum for ordfører, rådmann, meg selv

Vi har kjent en litt kald skulder av og til. At saksbehandler forventer en kompetanse vi ikke har – vi har verken jurist eller siviløkonom ansatt.

BJØRN KILDAL

og to planleggere, pluss lederen i Meløy Utvikling, forklarer hun. - Dette gir resultater. Sammen dekker vi inn de fleste store sakene, og kan ta raske beslutninger som gjør at store prosjekter ikke stopper opp.

IKKE TIL Å FORSTÅ

Så var det språket. Som eneste kommune i Nord-Norge kjører Meløy prosjektet Klart Språk fra Kommunenes Sentralforbund. Alt av veiledninger, brevmaler og web-sider språkvaskes og redigeres. For språk kan skape avstand.

- Plan- og bygningsloven er i seg selv nesten ikke til å forstå for folk flest. Og vi har brukt gamle brevmaler med mange

Prosjektgruppen som leder arbeidet for å gjøre Meløy mer næringsvennlig, består av (f.v.) Eli Forthun, Merethe Skille, Trond Skoglund, Connie S. Olsen og Anita Ragnvaldsen.

kjempegira, sier Connie.

- Ja, språket kan være litt truende. Hvis vi har glemt å hake av et punkt i en søknad, kommer det strengt brev der man kan få

inntrykk av at vi verken driver forsvarlig på den ene eller andre måten, smiler Bjørn.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

KLARERE SPRÅK FRA HALLGEIR

- Jeg har fått meg noen aha-opplevelser, ja! Nå er jeg nok mer bevisst på både det jeg skriver og sier.

Byggesaksbehandler Hallgeir Elnan hos Meløy kommune viser oss eksempler på formuleringer som kommuneadministrasjonen bruker, for eksempel når du og jeg skal få svar på søknad om byggetillatelse. - Vi har vennet oss til å bruke et fagspråk med både forkortelser og paragrafhenvisninger som nok kan være vanskelig å forstå for publikum, innrømmer han.

«OVERSETTER» DOKUMENTENE

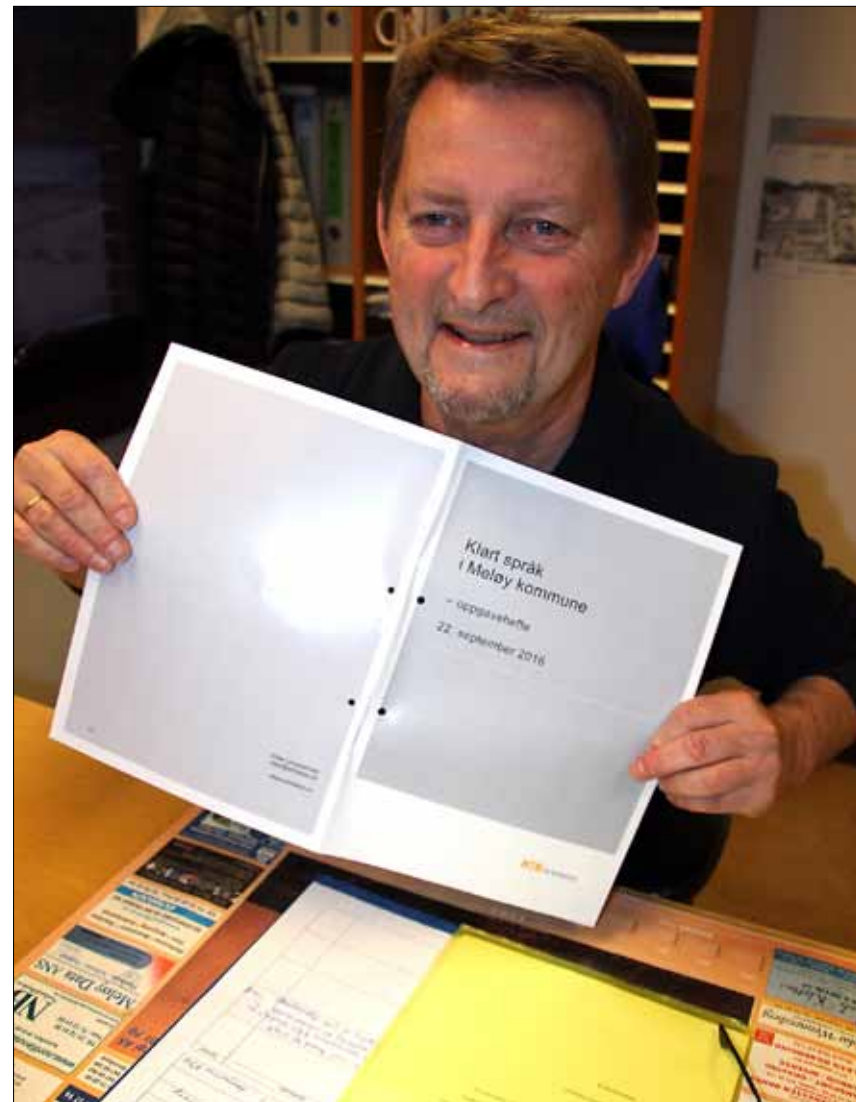
Meløy er omstillingskommune, og for kommuneadministrasjonen innebærer det egne prosjekter for å bli enda mer næringsvennlig. Ett av prosjektene kalles Klart språk, og der har Hallgeir og kollegene hans på plan og kommunalteknikk tatt tak. - For min egen del går jeg nå gjennom 6-7 maler som jeg bruker ofte, og «oversetter» dem til lettere norsk. Jeg har vært på eget kurs i dette, og nå dreier det seg om å skrive litt sånn som

vi snakker, altså på en lett forståelig måte, forklarer han. Annet eksempel: mens et vedtak gjerne er blitt gjemt bakerst i et langt dokument med komplisert språk, er regelen fra nå at vedtaket skal komme aller først i brevet som sendes ut.

HAR DET I BAKHODET

Hallgeir (58) har vært i samme etat siden januar 1981, etter utdanningen som bygningstekniker. Og nå er det blitt 30 år i funksjonen som byggesaksbehandler og bygningskontrollør i Meløy kommune. - Dette dokumentetspråket har egentlig vært sånn hele tiden, og vi har aldri hatt en slik gjennomgang før. Jeg synes det er litt interessant å tenke gjennom hvordan folk oppfatter det man skriver, sier han. Og antyder at etaten samlet har noe sånt som 65 dokumentmal som nå går gjennom for språkvasking, altså muntliggjøring. - Jeg er blitt mer bevisst på dette med språket jeg bruker. Så når jeg får besøk av folk som skal ha hjelp, har jeg det i bakhodet. Altså hvilke ord jeg bruker når jeg snakker.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Hallgeir Elnan ser annerledes på sin og etatens språkbruk etter Klart språk-prosjektet i kommuneadministrasjonen.

- EN GOD INVESTERING

Meløy Utvikling KF gjorde i høst sin største enkelttildeling av omstillingsmidler noensinne. Til Norwegian Crystals.

- Det er ingenting annet vi jobber med som har så stort potensiale, dersom de lykkes, forteller styreleder Sigurd Stormo i Meløy Utvikling KF. - Vi har veldig stor tro på det Norwegian Crystals gjør. De har klart å bevise at de har et veldig godt produkt, og at solcellemarkedet absolutt ikke er død – det vil

tvært imot fortsette og vokse.

STOR-INVESTERINGEN

Styret i Meløy Utvikling KF har denne høsten altså gjort sin aller største enkelttildeling av tilskudd siden omstillingsstarten sommeren 2012. Norwegian Crystals (NC) fikk 4.950.000 kroner, oremærket dette årets stor-investering hos ingot-produsenten. NC kjøper og installerer 16 nye smelteovner, og de totalt 66 ovnene i fabrikkens bygges om for å håndtere såkalt recharge, altså at ovnene kan refylles flere ganger med råstoff uten å åpnes eller kjøles ned først. - Vår største utfordring er å vokse raskt

nok, og det å få tilgang til kapital i Norge er ikke enkelt, spesielt ikke etter det som skjedde med REC, sier administrerende direktør Reidar Langmo i NC til IndustriFolk.

- Da er dette et kjærkomment tilskudd fra Meløy Utvikling, slik at vi både kan trygge arbeidsplassene i NC og kanskje raskere oppnå svarte tall i regnskapet – i dag er tallene fortsatt røde.

VIL OG MÅ VOKSE

REC Wafer kastet kortene i 2012, etter at overproduksjon i verdensmarkedet resulterte i et dramatisk prisfall på solcellewafer. NC, der tidligere ScanWafer-gründer Reidar Langmo er en av de største aksjonærene, kjøpte den såkalte monofabrikkens året etter. I dag jobber om lag 70 personer i produksjonen av silisium-ingoter, som

igjen videreføres til wafer av utenlandske samarbeidspartnere. - NC er nødt til å ekspandere for å overleve, og dette passer godt med vårt ønske om å skape nye arbeidsplasser, fastslår Sigurd. - De står i en krevende prosess, og vi vil bidra til at de kan komme videre. Vi ser på tilskuddet vårt som en veldig god investering.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Sigurd Stormo

Ovnsparken hos Norwegian Crystals har fått Meløy Utvikling KFs største tilskudd siden omstillingsstarten i 2012.

Etter mange års forarbeid og tidligere forsøk har Meløy endelig fått sitt eget kompetansehus med seks aktører og nær 20 ansatte under samme tak. Det er vanskelig å samle alle, men her er det aller første lagbildet, med (bak fra venstre) Evelyn Nygård (Meløy BedriftsService, MBS), Stine Estensen (Meløy Utvikling, MU), Lill Andersen (MBS), Randi Tinnan (MU), Bente Christensen (MBS), Sissel Myrvang (MU), Mary-Ann Selfors (MBS). Foran fra venstre Thomas Maruhn (MBS), Bjørn Sleiernes (MU), Liv Toril Pettersen (Meløy Næringsforum), Ulla Simonsson (Simonsson & Widerberg Lean Consulting), Finn Nordmo (MU) og Jan Robert Skaland (MBS). Alle bildene: prikkenoverien

BYGGVERK (NESTEN) KOMPLETT

Seks sterke aktører skal samarbeide under samme tak for å løfte det viktigste Meløy har: kompetansen. Men huset mangler fortsatt én viktig ting, mener prosjektlederen.

Roar Jensen

- Statistisk sentralbyrå beregner at 80 prosent av nasjonalformuen vår er humankapital, altså er kompetanse fire femdel av verdien i samfunnet vårt, innleder Roar Jensen. Endelig har han

prosjektledet ønskedrømmen Kompetansehuset Meløy fram til sin åpning, og med seks samarbeidende kompetanseaktører under samme tak, i Glomfjord. Et viktig delmål i de fire årene med omstillingsarbeid i Meløy er oppnådd. - Men nå må vi unngå at dette «bare» blir et kontorfellesskap. Derfor har vi faste husmøter der vi blir kjent med hverandre, vi skal ha felles aktiviteter, felles sentralbord, felles nettside, felles skilting. Hver aktør skal ha egen virksomhet, men nå skal vi få det beste ut av hverandre, forklarer han.

BEDRE FOR ALLE

I snart to år har Roar brukt 40 prosent av sin arbeidstid til å utvikle en kompetansestrategi for Meløy. En viktig og synlig målstrekk var den godt besøkte åpningen av Kompetansehuset Meløy 28. oktober. - For en arbeidssøkende blir dette bra. Bak

samme dør finnes flere aktører som kan gi karriereveiledning, påfyll av kompetanse eller hjelp til å etablere egen bedrift. - Og vi kan samarbeide mer effektivt med næringslivet, som vi jo skal hjelpe. Pluss at dette gjør det lettere å få til et samarbeid med Nord Universitet, Kunnskapsparken i Bodø og andre miljøer på forskning og utvikling. Selv representerer han Nordland Fylkeskommune, som også har karriereveileder, oppfølgingstjenesten og OPUS Meløy knyttet til i Kompetansehuset. I huset dessuten er Meløy BedriftsService, Meløy Utvikling, Meløy Næringsforum, Studiesenteret.no og konsulentfirmaet Simonsson & Widerberg.

...MEN MYE GJENSTÅR

- Her er mange udekkede behov, og vi har en stor jobb foran oss, mener Roar.

Og tenker for eksempel på den store og voksende sykepleiermangel. Og de nye kompetansekravene til lærere i matematikk og norsk – må løses. Selv avslutter Roar sin prosjektlederjobb til sommeren, og nå mener han det blir viktig å få på plass et sekretariat for kompetansehuset. Entusiasmen og drive'n må videreføres. - Er alt på plass i huset nå? - Nei. Vi trenger forskningsdelen – en fast forbindelse til et godt forskningsmiljø. La oss si at det knyttes til sirkulær økonomi her i industriparken, eller til Glomfjord Hydrogen, eller biogass-prosjektet på avfall fra havbruksnæringa. Et konkret prosjekt. Det trenger vi nå.

Tekst: Edmund Ulsnæs

- Vi merker allerede effekten av at vi er i samme hus og at vi har flere å spille på lag med, mener MBS-leder Mary-Ann Selfors.

HUS FOR NY VEKST

- Vi merker at media nå spør mer direkte: hva har vi skapt med omstillingsmidlene? For meg er det viktig å få sagt at dette har vi vært med å skape.

- Vi merker at media nå spør mer direkte: hva har vi skapt med omstillingsmidlene? For meg er det viktig å få sagt at dette har vi vært med å skape. Ordfører Sigurd Stormo var svært fornøyd da han med sin korte og konsise tale deltok under den offisielle åpningen av Kompetansehuset Meløy i forrige månedsskifte. Hele 45 personer var samlet i ett av undervisningsrommene da seks kompetanseaktører innviet samarbeidsplattformen sin i industriparkbygget som heter Schalthuset.

EKSEMPEL FOR ANDRE

- Dette har vi brukt omstillingsmidler til, og dette er et eksempel på hva vi kan få til sammen, slo omstillingslederen fast. Sigurd benyttet også anledningen til å understreke hvor viktig det er å beholde det videregående skoletilbudet Meløy i dag har. Fylkesråd for utdanning Hild Marit Olsen var nemlig i samme rom – hun holdt sin egen hilsmingstale under arrangementet. - Med dette er dere et eksempel til etterfølgelse for andre regioner – dere gjør det som trengs for å klatre i verdikjeden, og dere er med på å ta Nordland videre! fastslo fylkesråden. - Kompetansehuset er en sprek satsing i et bygg med spennende industrihistorie. Etter REC har dere sett mulighetene og gjort en imponerende innsats, og viser vilje til nyskaping ved å satse på kompetanse.

LIGGER BAK

Prosjektleder Roar Jensen hadde invitert en lang rekke samarbeidspartnere, lokale og regionale politikere, næringslivsledere og media da nyvinningen Kompetan-

sehuset Meløy skulle åpnes og presenteres samlet for første gang. Anders Strøm fra Norwegian Crystals fastslo at den store kompetansen blant lokale prosessoperatører var den viktigste årsaken til deres vellykkede etablering i 2013. - Samfunnet mangler spisskompetanse, og Meløy-regionen ligger langt bak når det

kommer til forskning og utvikling, sa Roar. - Dette skal Kompetansehuset Meløy bidra til å bote på, og det er en viktig inspirasjon for oss at så mange av dere satte av tid til å komme hit i dag! sa Roar.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Ordfører Sigurd Stormo er fornøyd med at omstillingsmidler brukes på å bygge kompetanse, som etableringen av Kompetansehuset Meløy. Her takker han Meløy Utviklingleder Stine Estensen for en god jobb. På bildene ser vi også fylkesråd fro utdanning Hild Marit Olsen og prosjektleder Roar Jensen.

HERLIG JOBB, HERLIG NATUR

En viktig jobb der store verdier står på spill. Men også litt tid til å nyte naturen.

- Dette er ikke den verste jobben å ha, når vi kan få fantastiske naturopplevelser underveis! gliser Ken Roar Sandberg og Magnus Kristensen fra Meløy Elektro.

KEN ROAR SIKRER VÆRET

I glitrende høstvær er vi på plass ved Nova Sea sin oppdrettslokasjon ved sørpissen av Texmona utenfor Ørnes. Teknisk sjef Leif Jensen (bror av Johan og Edvard, red.anm.) er på plass, og karene fra installasjonsbedriften skal avslutte sitt oppdrag der Nova Sea har fått elektrisk strøm til forflåten ved anlegget. - Hver gang når Ken Roar er med på disse oppdragene for havbruksnæringa, så er det flott vær! smiler Magnus og utroper kollegaen til vær-maskot. I land på Texmona rusler vi noen hundre meter i stasværet til trafostasjonen som Meløy Energi har bygget. Meløy Elektro har vært involvert i prosjektet den siste måneden, og skal nå slutføre sin del.

SVIN-TUNGE SAKER

- Vår jobb har vært å installere 7-800 meter sjøkabel med 1.000 volt som går fra trafostasjonen og til flåten, der strømmen transformeres ned til 415 volt, forklarer daglig leder Roger Stormo i Meløy Elektro. - Sjøkabelen er lagt ned av Seløy Undervannsservice. Den er svin-tung – en valse med sjøkabel veier fire tonn, opplyser han. Foranledningen til Meløy Elektro-oppdraget er Nova Sea sin policy på å bruke ren, fornybar energi. Alternativet hadde vært å bruke dieseldrevet ag-gregat.

DETTE KAN DE

- Det er nok ikke helt tilfeldig at de kontakter oss for en slik jobb. Vi har vært med på to liknende oppdrag i Gildeskål, opplyser Ken Roar. - Jeg vil nok tro at vi har en kompetanse på dette som har betydning, og vi fikk oppdraget i konkurranse mot andre, forklarer Roger. Elektro-konsernet har utført store jobber på for eksempel Hitra, der høyspentkabel er lagt flere kilometer ut i havet, til en trafa på flåte som fordeler lavspent til oppdrettsanlegg. - Logistikken er nok det mest spesielle med Texmona-oppdraget – bare det å komme seg imellom. Og vi jobber jo ikke så ofte med så mye som 1.000-volt. Men bortsett fra dette en helt grei jobb. Og så var det været, da, smiler Ken Roar og Magnus.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Bare stas å være elektriker når turen går med båt til vakre Texmona og i glitrende høstvær. - Hver eneste gang vi gjør oppdrag for havbruksnæringa, er det flott vær! gliser Ken Roar Sandberg (t.h.) på bildet sammen med Magnus Kristensen (t.v.) og teknisk sjef Leif Jensen i Nova Sea.

Tor Arne Fagerli leder Bilfinger i Glomfjord til ny-sjef er på plass. Selv er han nå over i ny jobb i Årdal.

VISJONÆREN PRESTERTE ENDRING

- Det dreide seg om å se for seg muligheten, sier Tor Arne Fagerli om sin viktigste prestasjon som Bilfinger-leder. Nå forlater han Glomfjord, med tungt hjerte.

- Det er ikke slik at jeg ønsker meg bort – jeg har fortsatt mye ugjort her og skulle gjerne vært med videre. Jeg kommer til å savne alle de flotte folkene, ikke minst ledergruppa! understreker Tor Arne Fagerli. - Men, skal hele familien min få det bra, må vi rett og slett flytte nå, fastslår den avtroppende Bilfinger-sjefen.

TENKER STØRRE

Det er altså private forhold som gjør at han takker for seg, vedlikeholdsbedriftens leder siden høsten 2012. Tor Arne reiser til Sogn og Fjordane og blir prosjektingenør med markedsansvar ved Bilfingers tre lokasjoner i Høyanger, Svelgen og Årdal – sistnevnte sted skal familien bosette seg. I Glomfjord har bedriften under hans ledelse gjennomgått merkbare endringer – Industri-Folk har bedt om oppsummeringsprat. - Tja, det første jeg husker, er at vi ikke var helt vant til å regne på store prosjekter,

humrer han.

- Da jeg begynte, syntes vi at 150-200.000 kroner var store fastprisppdrag. I dag er det vanlig å regne på prosjekter fra 200.000,- til mange millioner kroner, og det største var ca.43 millioner. Tor Arne overtok som daglig leder da Sture Karlsen flyttet til Bodø for fire år siden, og etter selv å ha vært innleid til ulike forbedringsprosjekter i daværende BIS.

SCOOP FOR STABEN

- Det viktigste jeg tar med videre, er at alt er mulig å få til, selv i et lite marked, der-som du bare går inn for det, mener han. Og tenker nok blant annet på scoopet han selv skal ha hovedæren for. I april 2014 kjøpte Bilfinger multifabrikken og flere bygg etter REC, for en gunstig penge. Romslike, tidsriktige produksjonslokaler som passer ambisjonene til Tor Arne, toppledelsen og staben.

- Det dreide seg om å i det hele tatt se muligheten, altså for å overta bygget. Gammelverkstedene er gamle, trange og tungvinte. Det har vært viktig å tenke på hvordan hverdagen kan bli bedre for de ansatte, og nå mener jeg vi har skapt en enda mer attraktiv arbeidsplass, sier han om flytteprosessen som fortsatt pågår.

VISJONÆREN VIKTIGST

- Har du vært en god leder? - Tja, hva er en god leder? Du må jo kunne høre på folk, men samtidig sørge for at ting blir gjennomført. Det er ikke en popularitetskonkurranse - mange beslutninger er ikke like populære hos alle. Så, på enkelte områder har jeg nok vært en god leder, mens på andre områder kunne jeg kommet mye lengre. - Krevende jobb? - Ja. Hver måned er tøff, det er en slags kamp - vi selger tjenester, og noen stor

avkastning er det ikke snakk om. Så, vi må ha noen faste og sikre oppdrag i bunnen, for vi er veldig sårbare, spesielt dersom vi taper penger på prosjektene våre. - Var ditt viktigste bidrag at du var visjonær? - Ja, det stemmer nok. Hvis du er så redd for å mislykkes at du ikke tar noen sjanser, da kommer du ingen vei.

YNGRE ER BRA

IndustriFolk var tilstede da kjøpet av REC-byggene ble markert med kaker og taler i mai 2014. Administrerende direktør Paul Rune Aasrum var tydelig på at Tor Arne var mannen å takke for den spenstige overtakelsen. Aasrum har spandert 13 millioner kroner på Glomfjord i form av nytt produksjonsutstyr og nye lokaler. - Vi har også fått inn en del nye og yngre folk, og det er bra for årene som kommer. Dessuten ser økonomien vår veldig positiv ut nå, vi leverer i henhold til business plan i konsernet. - Noen råd før du selv forlater? - Vi er fortsatt ikke i mål med å få enda mer struktur, bli enda mer effektive, eliminere tidstyver – dette er viktige prosesser å videreføre, sier Tor Arne Fagerli.

TOR ARNE FAGERLI

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

FAKTA

Tor Arne Fagerli (46)

Født og oppvokst på Slingstad i Møre og Romsdal, og etter videregående fagbrev som elektromontør, før fagskole i Kristiansand og så NTH i Trondheim. Uteksaminert som sivilingeniør i fysikalsk elektronikk i 1998, og etter militærtjeneste og elektrikerjobb i Vesterålen kom han til Glomfjord i -99 og jobb som vedlikeholdsingeniør hos SiNor, som senere ble SiTech og så REC Wafer Mono. I 2011 sluttet han i REC, og satset på eget selskap som blant annet ble leid inn til Bilfinger. Daglig leder i samme bedrift 2012-16, der han nå fratrer for å ta annen jobb i konsernet, i Årdal i Sogn og Fjordane. Tor Arne er gift med Anne-Helene, og de har barna Agnete, Joakim og Marianne.

Profilen: Elisabeth Ringstad Olsen

Alder: 45
Tittel: Elektrofaglig ansvarlig, elektriker og automatiker
Bedrift: Cargill

- Hvordan trives du på jobb hos Cargill, Elisabet?

- Da må jeg svare: veldig bra. Dette er et veldig variert og spennende yrke, der jeg egentlig ikke kan planlegge noe – det skjer ting hele tiden. Av og til kunne jeg ønske at jeg visste hva dagen skulle bringe, men jeg trives jo med at ingen dager er like. En annen ting jeg trives med, er at jeg har en fast plass jeg jobber på. Andre elektrikere må gjerne reise rundt hele tiden – de vet sjelden hvor de skal neste dag.

- Og hvordan ser en typisk arbeidsdag ut?

- Mye dreier seg om å forsøke å ha kontroll på alt er i orden. Mange faste kontroller og forebyggende vedlikehold for å unngå at feil oppstår. Men så skjer det noe hele tiden likevel, det kan være en motor som ryker, eller en feil i prosessutstyret. Da er det om å gjøre og få det raskt i orden, for driftsanser i en slik bedrift blir veldig dyrt, veldig raskt.

- Store verdier står på spill, ja, hele tiden?

- Ja, det tenker jeg på hele tiden, og helst vil vi ha ting i orden FØR det ryker, hehe. I hvert fall, det er såpass mye greier at jeg lærer noe helt nytt stort sett hver dag. Og det er så mye å holde styr på at det veldig sjelden er tid til å sette seg ned på baken. Og når jeg setter meg ned, så er det for å gjøre papirarbeid – det er utrolig mye som skal dokumenteres. Siden vi utvikler oss hele tiden, med utskiftinger, endringer og utbygginger, er det et helt arbeid bare å holde styr på dokumentasjonen. Og i tillegg har vi en vaktordning vi skal følge. Men, jeg har jo en elektriker/automatiker og en langtidsinnleid elektriker sammen med meg, da.

- Litt mer om bakgrunnen din?

- Jeg er født og oppvokst i Bø i Vesterålen, men flyttet til Tverlandet og så til Engavågen, der jeg gikk siste året på grunnskolen. Etter det tok jeg elektrofag i Glomfjord og etter hvert læretid i Meløy Elektro, med fast base her på EWOS. Så var jeg hjemme med ungene ett-par år, før jeg fikk jobb hos Hydro Production Partner i Glomfjord. Der var jeg i åtte år, og tok mitt andre fagbrev – som automatiker. Så ble jeg skilt, og siden jeg hadde ungene annenhver uke, ringe jeg sjefen på EWOS og spurte om de kunne trenge en elektriker annenhver uke? Og det kunne de! Så da begynte jeg her i januar 2010, og da minstemann begynte på skolen, gikk jeg opp i full stilling.

- Hvorfor valgte du denne yrkesveien?

- Tja, det eneste jeg visste var at jeg ikke skulle gå gymnaset. Og ingenting innen helse. Så, da ble det noe teknisk, da, og som elektriker har du flere muligheter. Men litt tilfeldig, var det. I ettertid har jeg fått vite at ungdomsskolelærerne sa til pappa at de ikke fattet at han lot meg få gå yrkesfag, med de karakterene jeg hadde. Jeg var vel ganske skoleflink, da.

- Hva er det beste med å jobbe for Cargill?

- For min del er det veldig nært der jeg bor. Og siden jeg har vært her veldig lenge, begynner jeg å bli ganske godt kjent med alt. Fabrikken er ikke så sinnsykt stor, og vi er ikke flere enn at det blir et godt miljø, man blir godt kjent med dem man jobber sammen med. Og så er det rikelig med faglige utfordringer.

- På fritiden, da?

- Da dreier det seg veldig mye om familie! Jeg har et barnebarn på Halså, og et bonus-barnebarn i Narvik - der var vi i bursdag helgen som var. Og det kommer vel flere barnebarn – jeg har to døtre på 22 og 18 år som jobber på Mongstad. Dessuten har vi båt og campingvogn, så da hører du hva fritiden min brukes til!

NESTE UTGAVE:

MELØY ENERGI:
Glad for streikeslutt,
skal forhandle

MARINE HARVEST:
Viktig nattejobb
for Jan Tore

CARGILL:
Siste om prosjekt
operatørstyrt

IndustriFolk
– bilag til Framtia
onsdag
21. desember!

PÅPASSELIG DUO

De deltar på landsdelssamlinger og går sikkerhetsrunder i andre smoltanlegg. Eirik og Rudi er verneombudene i Glomfjords smoltanlegg, og har en arbeidsgiver som bruker ressurser på dem.

Merk deg setningen, leser: alle skal komme trygt hjem til familien sin etter endt arbeidsdag. - Ja, det er jo det det dreier seg om. Og det er ikke alltid lett å se det selv, midt i jobben – det kan være kjekt at noen gir deg et tips om at du tar risiko, sier Rudi Nordli. 30-åringen har nettopp fått ny mann med seg som verneombud, altså hos Marine Harvest i Glomfjord. Eirik Falk (21) er utnevnt til verneombud for de som jobber i produksjonen.

ANDRE ØYNE VIKTIG

- Akkurat nå er jeg faktisk på tur til det pålagte 40-timerskurset som verneombud, smiler Eirik. Fast ansatt i fjor sommer, etter to år ved videregående på Innøy, læretid nettopp her med fagprøve i juni -15. - Jeg sa ja med én gang, men nå må jeg nok sette meg inn i en lover og regler. Ikke sant, det kommer litt an på om de som jobber sammen med deg er motakelig. Hvis jeg stopper noen i arbeid fordi de tar risiko, kan det være litt ekkelt. Men, kanskje bidrar jeg da til å hindre en farlig situasjon, forklarer han. Som ferskt ombud valgt av de ansatte kan Eirik nå støtte seg på Rudi, som de to siste årene har vært verneombud for teknisk avdeling hos smoltprodusenten.

SPILLER PÅ LAG

- Vi samarbeider med ledelsen, og de oppfordrer oss til å komme med forbedringsforslag. Og når vi melder inn avvik, eller at et hjelpemiddel kan gjøre arbeidet lettere, så blir det som regel tatt tak i veldig raskt, fastslår Rudi. Selv tok han både mekanisk, plate/sveis og så elektromekaniske fag i Glomfjord, før læretiden i denne bedriften og fast jobb på teknisk siden fagprøven i 2008. - Er det stor risiko for skade i jobbene deres? - Ikke umiddelbart, kanskje mer på slitasje. For eksempel at man har utført en oppgave veldig mange ganger og kanskje på litt feil måte, uten å tenke over det. Da er det kjekt at noen nye øyne kommer inn og har gode

argumenter for å endre, sier Rudi.

HELE LANDSELEN

I høst har de vært på samling for verneombudene i Region Nord. I Sandnessjøen,

Da er det kjekt at noen nye øyne kommer inn og har gode argumenter for å endre.

RUDI NORDLI

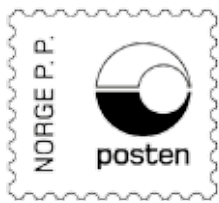
med rib-tur til både sjøanlegg og lakselakteriet på Herøy. Nyttig å møtes, utveksle erfaringer.

- Det dreier seg jo om at folk skal komme uskadet hjem til familien etter jobb, sier Rudi Nordli (t.v.) og Eirik Falk. De er verneombudene i smoltanlegget til Marine Harvest i Glomfjord.

- Og vi går vernerunder hos hverandre, altså ved andre anlegg i landsdelen. Det er lett å se seg blind på det man går i hver dag, men kanskje kan andre se ting som vi bør endre, mener Eirik og Rudi. I eget hus har Glomfjord-staben møte annenhver uke, der alle registrerte saker innenfor helse, miljø og sikkerhet tas opp. - Hensikten er jo at alle har de hjelpemidlene som trengs for å utføre jobben sin på en sikker måte slik at de kommer trygt hjem, fastslår de.

Tekst og foto: Edmund Ulsnaes

B

HUMØR OG ERFARING 'PÅ LOFTET'

Begge er egentlig fra Vestlandet, men Halså er selv-sagt hjemme. Og bedriften er selv-sagt XL-BYGG Solhaug.

- Veldig bra å ha to erfarne damer i de funksjonene. Etter så mange år kjenner de bedriften og det vi driver med ut og inn, og dessuten både markedet og kundene, så de er veldig fine å ha 'på loftet' på Halså, roser XL-BYGG Solhaug-sjefen, Anita Taraldsen.

TELEGRAFIST FRA STRYN

Helga Skrede Solhaug og Margrethe A. Ringøy. Dette er de to blide fjesene som møter deg i andre etasje i Solhaug-basen på Halså. En viktig del av bedriftens ansikt utad.

- Det er tallene som er min sterke side, da. Jeg tok økonomisk gymnas, og så ble det radiotelegrafist etterpå, fordi jeg ville slippe å skrive stil! smiler Helga.

Halsaværing så god som noen, siden 1978, selv om det lyder vestlending når hun snakker, hun som er kona til Kjell-Linas Solhaug. De møttes på havet.

- Ja, dette var i den tiden da vi begge reiste ute – jeg var telegrafist på flere båter og i flere rederier, spesielt bilbåter. Så ble det oss, og vi flyttet til Halså! sier Helga, som etter 16 år hos Solhaug egentlig har gått av som afp-pensjonist, men som velger å fortsette, to dager i uka.

KOSELIG PÅ LOFTET

- Vi har det nå koselig her på loftet, jeg ville ikke trivdes med å slutte helt, slår hun fast.

Kollega Margrethe har på sin side passert 20 års tjenestetid, etter at hun kom til bedriften i 1994.

- God kundebehandling dreier seg vel om å være seg selv, være som man er, være hyggelig. Jeg tror nok det er litt sånn at enten har du det i deg, eller så har du det ikke, mener Margrethe.

Også hun med en touch av vestlending i målet, men enda mer lofoting, og bosatt på Halså med sin Kjell Sture siden hun var 20.

- I en periode for mange år siden da jeg var utbrent, tilrettela bedriften utrolig godt for meg. Jeg kjenner at jeg er veldig glad for at jeg har denne jobben, og er ydmyk og lojal overfor arbeidsplassen, understreker Margrethe.

Tekst og foto: Edmund Ulsnæs

Blide og erfarne, på loftet hos Solhaug: Margrethe A. Ringøy og Helga S. Solhaug.

FAKTA

Helga Skrede Solhaug (63)

Født og oppvokst på Stryn, tok økonomisk gymnas på Sandane og radiotelegrafist i Bodø. Mønstrer første gang på i Dubai og reiste med fraktebåter, ikke minst bilbåter, og gjerne på Japan. Flyttet til Halså med sin Kjell-Linas i 1978, og de er fortsatt gift, med fire barn og straks seks barnebarn. Første jobb hos Solhaug i 1998, og sammenhengende siden juli 2003 – typiske arbeidsoppgaver er lønnskjøring og prosjektrekningskap. Har gått av med afp, men jobber fortsatt to dager i uken.

FAKTA

Margrethe A. Ringøy (54)

Født i Vardø, oppvokst i Øvre Årdal og på Gravdal. Tok handel og kontor på Leknes, fikk jobb i trygdesekretariatet i Bodø og flyttet til sin Kjell Sture på Halså i 1982 – de har to barn sammen. Jobbet ved trygdekontoret på Engavågen i ett år, deretter 10 år hos Torris Products på Halså – så ansatt hos Ken-Henry Solhaug fra 1994, der hun har vært siden, bortsett fra nesten to år som leder ved Pallefabrikken. Typiske arbeidsoppgaver er sentralbord, fakturering og posthåndtering.

